VI VIL OSSE TIL LAND

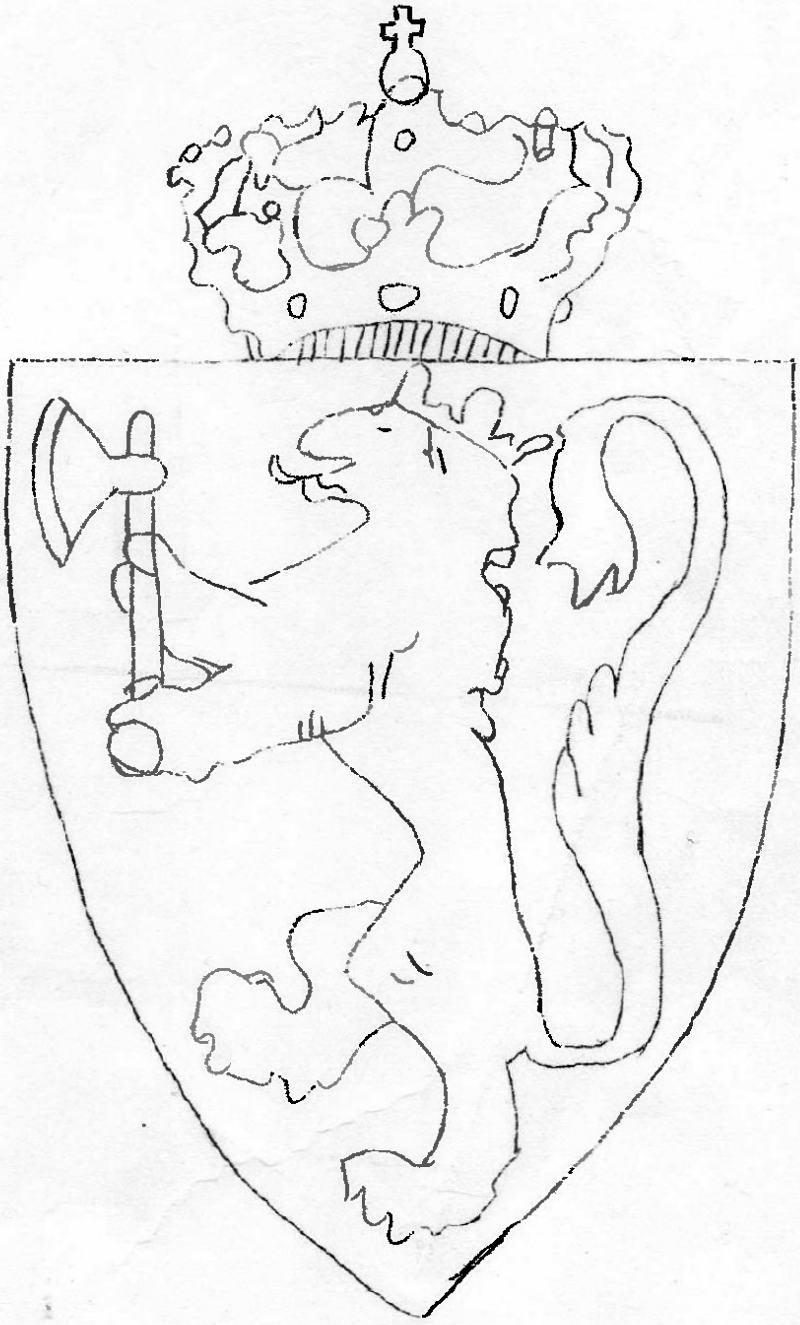

ALT FOR NORGE

Forsøket på å avsette kongen.
Forhistorie og konsekvenser.

Da det hersker adskillig uklarhet om de forhandlinger som har vært ført angående spørsmålet om å avsette kongen og regjeringen, skal det her gis en kort oversikt over sakens forhistorie, likesom det vil bli gjort rede for de viktigste konsekvenser av den avgjørelse som vil bli truffet-enten den går i den ene eller den andre retning.

Historikk.

Den 13. juni ble administrasjonsrådet kalt til de tyske myndigheter og overrakt en "dagsorden" for et stortingemøte som skulle holdes på Eidsvoll. Tyskerne krevde at Kongehuset og regjeringen her skulle avsettes og at mandatene for stortingsmenn som var i utlandet, skulle erklæres ugyldige. Administrasjonsrådet konfererte med stortingets presidentskap og med forskjellige representanter for de fire partier, all var enige om
at man skulle oppnevne en komite til å forhandle med tyskerne på det grunnlag at Kongen og regjeringen ikke skulle avsettes. Derimot var de meningen at man skulle be høyesterett oppnevne et riksråd som overtok Kongens og regjeringens funksjoner så lenge Kongen og hans råd opphold seg i utlandet.

Tyskerne avviste dette forslag, og krevde pånytt at kongehuset og regjeringen skulle avsettes, hvis da ikke Kongen skulle imøtekomme en anmodning om å abdisere. Forhandlingene ble nå på norsk side overtatt av stortingets presidentskap, forsterket med enkelte andre medlemmer av Stortinget. Presidentskapet oppga det stannpunkt man hittil hadde vært enig om å stå på, og erklærte seg villig til å henstille til kongen om å abdisere. Etter tysk påtrykk forpliktet også presidentskapet seg til å tilrå stortinget å avsette Kongen, om han ikke innen 14 dager gikk frivillig. Så fulgte den henvendelse til Kongen som har vært offentliggjort i pressen, og som kjent nektet Kongen å etterkomme anmodningen. Han henviste bl.a. til at anmodningen ikke ga uttrykk for en fri norsk beslutning, men var resultatet av tysk tvangsmakt, og til at han etter grunnlovens klare bestemmelser kunne oppholde seg lengere tid i utlandet uten å bli satt ute av stand til å utøve sine forfatningsmessige funksjoner. En eventuel abdikasjon ville heller ikke føre til noen reell og trygget bedring i Norges stilling, bl.a. ville okupasjonen vare ved og landets Styre fortsatt stå under tysk kontroll.

Slik står saken nå, og meningen er at presidentskapet skal innkalle stortinget forat det skal avsette Kongenhuset og regjeringen. Istedenfor regjeringen skal det så oppnevnes et Riksråd med et sterkt innslag av folk hvis uttalt antidemokratiske innstilling og holdning overfor Tyskland er av den art at de ingen tillit kan ha hos det overveiende flertall av det norske folk. Dette riksråd skal få den mest vidtgående fullmakt til å styre landet inntil nyvalg kan finne sted-senest innen tre måneder etter fredsslutningen.

Konsekvensene.

Hvis stortinget gir sitt samtykke til dette, kan det få de mest skjebnesvangre følger, rent bortsett fra hvilke følelser en slik handlemåte overfor en folkevalgt, helt igjennom loyal og dypt fedrelandssinnet stormakt vil vekke.

For det første er det en meget alvorlig prinsippsak at nordmenn selv på denne måte brytet grunnloven. Dermed er det skapt presedens for at også andre livsviktige bestemmelser i vår forfatning etter forlangende kan bli satt til side. Vi er helt på gyngende grunn.

For det annet vil avsettelsen av Kongen og oppnevnelsen av riksråde utvilsomt åpne veien for en gradvis nazifisering av landet. Man kan ti det si at tyskerne har makten her nå og kan gjøre hva de vil. Det er så. Men der er en meget vesentlig forskjell mellom det at de gjennomfører sine planer slik tingen skjer under dekke av til dels gode norsk

navn, og skritt for skritt, slik at folk blir ført bak lyset og langsomt får sine sinn forgiftet. Det vil føre til forvirring og uklarhet, til oppløsning av nasjonale og demokratiske instinkter, til åndelig kaos og forsumpning.

De menn i riksrådet som har navn med god klang i norske ører vil komme under et overordentlig farlig press både fra de tyske myndigheters side og fra de mere eller mindre utpregede nazistiske elementer i rådet. Ingen må gjøre seg noen illusjoner om at de får beholde sine stillinger hvis de på et gitt punkt setter hardt mot hardt. En for en vil bli gjort lydige eller trengt ut.

For alle med tro på landet og folkets framtid må en slik ordning som den presidentskapet har foreslått stille seg som ytterst farlig, nettopp fordi den vil ha en så oppløsende virkning, utviske skillelinjene og forkludre begrepene om rett og urett, fritt og ufritt, nasjonalt og unasjonalt. Den som vil at folket skal bevare sin åndelige sundhet gjennom krise og ulykker, og kunne bli istand til å reise seg igjen, kan ikke gi en slik ordning sin støtte. Vi kan komme til å gå vonde tider imøte, vi kan komme til å lide urett og overlast. Det får vi bære. Men vi må ikke selv plante inn råttenskapens mikrobe i oss. Da er alt tapt, også æren for framtia.

Truslene.

Det har gått rykter om tyske trusler i tilfelle av at vi ikke gir etter. Det foreligger intet skriftlig i den forbindelse. Såvidt det har kunnet bringes på det rene, har de tyske myndigheter truet med å sette inn tyske departementssjefer, dessuten skal det ha faldt uttalelser i mer almindelig form om mer hardhendte fremgangsmåter her hjemme enn nå. Om en rekke av de rykter som har vært i omløp i denne forbindelse gjelder det at de er betydelig overdrevne og til dels av den art at tyskerne- ut fra sine egne interesser- ikke vil sette slike trusler iverk.

For eller å bedømme den side av saken riktig må man være oppmerksom på at allerede nå blander tyskerne seg i alle avgjørelser av noen betydning og tillater ikke at noe vedtak treffes uten at det er godkjent av deres "eksperter". At de skulle opphøre med dette fordi nordmenn gjorde dem den villighet å avsette Kongen og bryte grunnloven, kan neppe noen være så naiv å innbille seg. Okkupasjonen vil vedvare og tyskernes reelle interesser i Norge, f.eks. de økonomiske vil være de samme etter som før stortingets vedtak, - de vil nok vite å vareta dem.

Løftene.

Hva tyskerne har lovet til gjengjeld for norsk lydighet i spørsmålet om Kongen og regjeringen er av formell art. Rikskommisæren (Terboven) skal tilbakekalles, men istedet skal en "Særlig befullmektiget" vareta Tysklands interesser i Norge. Forskjellen? Dessuten er det stillet i utsikt, muntlig, at den sivile tyske administrasjon i Norge skal innskrenkes. Hva betyr det? Hvilke garantier ligger i det?

Dette er det hele- bortsett fra at hakekorsflagget over stortingsbygningen skal fires og det norske flagg heises.

Det er de linjer presidentskapet vil avhende grunnloven og det norske folks selvaktelse for.

Kung Haakons avsettning.

De tyske inkretarne i Norge vilje ej længre veta av Norges lagliga konung och Norges lagliga regjering. Før att gå den till møtes har norska stortingets presidium-utom prisidenten själv, hr.Hambro- som bekant skrivit til kung Haakon och begært, at han skall abdikera. Regjeringen Nygårdsvold skall man gøra prosessen kort med och avsetta, når Stortinget sammentræder, och i dess stælle avser man att vælja ett "riksråd", som skall fungera som regjering intill et nyvalg av stortinget skett senast tre månader efter fredsslutet. Alla partier och norska landsorganisasjonen ha "träffat avtal" med de tyske myndigheterna att på dette sætt gøra sig av med den regin, som gick i spetsen før landets forsvar ved det tyska överfallet. Motiveringen är, att konungen icke längre kan fungera, då han befinner sig utanför landets grensar, och att ett under nuværande førhallanden nødvendigt samarbete med dem, som ockuperat Norge, kræver ett visst hensyntaggande till deras vilja før att ej situationen skall ytterligare førvärras. Man søker en avpassning før at bibeholdla något litet av självstyrelse atminstone i administrativa og kommunala angelægenheter. Utrikespolitiskt är den ju redan borta helt, och den norske pressen måste i detta hensende redigeras etter tysk linjal och har fått noggranna førhallningsordre att endast offentliggøra vas som passerat gjennom tysk censur eller tyska nyhetsbyråer. Norge er førvandlat till ett tysk lydrike, men nazifiseringen har hittill: skett huvudsakligen på det utrikespolitiska området.

Kung Haakon, som genom sin personligt tappra hållning under kriget førvärvade både sitt eget folks kærlek i høgre grad en någondin-och han var mycket populær redan tidligare- och andra folks beundran, har va"grat att efterkomma stortingspresidiets ønskan, då denna icke kan vara uttryket før ett fritt norskt beslut. Han måste då avsättas genom att man gør våld på den norska grunnlagen. Det a"r allså en statskupp, som førestår, men icke på grunn av ett fritt folks misnøje med sin monark utan på order utifrån. Det bjuder oss mott att här uttala någon dom øver detta handlingssätt. Prisa det som berettigat kunna vi naturligvis icke. Men vi svenskar ha icke heller någon moralisk rätt att sätta oss till doms øver ett folk, som kämpat tappert, lidit nederlag och nå ser sig tvungat böja sig før øvermakten. Vi ha icke bidragit till att gøra ødet lättare for norrmennen att bära. Vi ha icke hjälp den i nødens stund och icke ansett oss kunna gøra det av hensyn till oss själva. Vi ha själva fallit undan så mycket før makten søderifrå, att vi nå underlätta transporten av tysk krigsmateriel og tyskt mannskap till Norge. Det vore alltfør orinligt om ett folk, som utan att själv vara slaget låter bruka sig øver andra i en långt svårre situation. Att det norske folket skall kämma den framtvingade åtgarden mot sin egen, av alla akta konung som en bitter førød mjukelse, kan man ta før givet. Det søker trots allt samla sig før att bevara angelægnare nationella värden och något av sin egenart mitt under denna krænkning av dess självbestämmingsrätt Om det hemfallit åt en illusjon kan først framtiden visa. Ingen kan säga det i dag, ti det beror främst på utgangen av detstorm krig, i vilket Norges självbeständighet blott varit en bricka i spelet. Men nog är det under alla førhållanden en tragedi av stora mått, - när ett folk avsätter den koung, som nyss var dess hjälte-och avsätter honom icke darfør att han førverkat denna a"ra utandärför att dess besegrare befaller det. Det måste finnas en osedvanlig moralisk kraft hos det folk, som utan skada till

Fra Aust-Agder Blad fredag 21. juni 1940.

Avisenes direktiver.

Vi har mottatt til orientering de retningslinjer som N.T.B. har gjort sine abonnenter kjent med.

Offisielle krigskommuikeer fra land som Tyskland er i krig med, må ikke offentliggjøres med mindre de kommer fra N.T.B. Nyhetsstoff fra kringkastere i land som Tyskalnd er i krig med, må heller ikke offentliggjøres.

Regjeringen Nygaardsvold må ikke forsvares. Taler av personer som tilhører kongefamilien, regjeringen eller generalstaben må ikke gjengis. Fotografier av dem må heller ikke offentliggjøres.

Hva utenrikspolitikken angår må en ta hensyn til Tysklands utenrikspolitikk. Land som tyskåland har avtaler med må ikke angripes. Meldinger som gjelder økonomiske og finansielle forhold, næringsliv og industri må ikke gi anledning til uro. Bare den slags meldinger som fremhever at vanskelighetene overvinnes eller er overvunnet må sendes ut.

En må ikke offentliggjøre noe som skader forholdet mellom de tyske tropper og de norske befolkning. De tyske overkommandos beretninger må slås godt opp. En må ikke gjengi meldinger fra andre aviser som gjelder krigsskader, skipsforlis og forholdet mellom troppene og befolkningen. Skibsbevegelser, igangsetting av nye ruter må ikke omtales av hensyn til sikkerheten. Annonser om skipslinjer skal behandles fra tilfelle til tilfelle.

En må ikke bruke ordet Verdenskrig om den pågående konflikt. Havas og Reitermeldinger kan bare offentliggjøres når de sendes ut av N.T.B. og bare i den form N.T.B . har gitt dem. Disse meldinger må ikke slås påfallende stort opp.

Stort sett gjøres oppmersom på at pressen ikke bare har til oppgave å bringe nyheter, men også å skape opinion og lede befolkningen.

Oslo 11/7.

Fra Interimsstyret
i Norges Idrettsforbund.

Til tilsluttende lag, kretser og forbund.

Den 1. oktober 1940 redegjrde sjefen for Depatementet for Arbeidstjeneste og Idrett, kst. statsråd Axel Stang, i kringkastingen for statens forhold til idretten. Ifølge de offisielle referater uttalte han i dette spørsmål følgende:

"Det er meget viktig at all idrettsungdom samles i det nye forbund. Det vil være grunnlaget for at staten i større grad enn før aktivt kan støtte idrettsarbeidet, og det er mitt håp at det skal bli et fruktbringende samarbeid mellom det nye forbund og det nye departemen

Den 11. oktober 1940 besluttet Interimsstyret for Norges Idrettsforbund enstemmig å oppnevne en komite på 3 medlemmer, bestående av Olaf Helseth, Rolf Hofmo og Harald Smedal, med det mandat å søke foretrede for statsråd Stang og fremholde overfor ham de retningslinjer som Interimsstyret mente det var nødvendig å følge under Norges Idret forbunds samarbeid med statsmyndighetene.

De to hovedlinjer som det enstemmig Interimsstyre krevde respektert var:

1. Idrettens frihet og selvbestemmelsesrett i alle konkurranseidrett lige spørsmål, dog således at man som før rettet seg etter generelle direktiver fra statsmyndighetene og underkastet seg kontroll av disse..
2. Partipolitisk agitasjon og partipolitisk innblanding av enhver art skal holdes utenfor norsk idrett.

Komiteen fikk foretrede for statsråd Stang lørdag 12. oktober 1940.

Komiteen fremholdt at når man hadde fått frivillig og vederlagsfri medvirkning fra dyktige og innsiktsfulle folk, så var årsaken den at norsk idrett hadde sin fulle selvbestemmelsesrett i konkurranseidrettslige og interne administrative spørsmål. Såfremt depatementet skulle tenke på å bryte med denne linje, så måtte depatementet derfor være forberedt på å gå over til et helt nytt system i oppbyggingen av norsk idrett. Departementet hadde da valget mellom enten å gå til ren statsidrett, organisert og ledet av lønnede statsfunksjonærer, eller også måtte departementet godta helt ut den tidligere selvstyrelinje i idretten. Noen kombinasjon av disse to systemer mente Interimsstyret at det var umulig å gjennomføre. Vi måtte få full klarhet over hvilken av disse linjer departementet aktet å følge, da departementets avgjørelse av det spørsmål vilde være av avgjørende betydning for hvorvidt mange og antaglig de fleste idrettsledere fant å kunne fortsette innen idretten.

Statsråden medelte at han ville klarlegge den innbyrdes myndighet fordeling mellom departementet og idrettsforbundet.

Norges Idrettsforbund har i skriv av 4. november 1940 mottatt følgende diktat fra depatementet:

"På grunn av departementets behandling av nyordningen av norsk idrett må foreløbig intet kretsting avholdes. Berammede kretsting avlyses. Videre må der ikke oppnevnes kretsledere for interimsperioden, liksom "Norsk Idrett" ikke må sendes ut før etter nærmere beskjed fra Departementet.
I det heletatt må alle nyordninger av organisasjonsmessig art utgå, liksom der ikke må pådras andre utgifter enn de fastløpende. Alle planer angående fremtidige arrangements, også internasjonale, bes sendt Departementet for Arbeidstjeneste og Idrett."

Departementet for Arbeidstjeneste og Idrett.
(s) Charles Hoff.

P.N. Finnerud jr.

Videre har en gjennom pressen fredag 8. november mottatt melding fra Departementet sålydende:

"På grunn av Departementets behandling av nyordningen av norsk idrett, må intet forbundsting holdes.

Norges Idrettsforbunds Interimsstyre og de til Norges Idrettsforbund tilsluttede særforbund har i overensstemmelse med samlingsvedtaket av 13. september 1940 påbegynt reorganiseringen av særforbundene og idrettskretsene. Det er oppnevnt forberedende komiteer for de nye idrettskretsene etter innstillingfra de tidligere A.I.F.-kretser og Landsforbundets distriktslag. Datoen for de konstituerende ting er fastsatt for hele Norge, Hvorav de første tar sin begynnelse søndag 10, november. Laga har på grunnlag av de utsendte inbydelser påbegynt valg av representanter til idrettskretstingene.

Departementets diktat betyr at Norges Idrettsforbund er oppløst og at det grunnlag hvorpå norsk idrett i 80 år har bygd sin tilværelse-selvbestemmelses- og selvstyre-linjen- er opphevet. Dette fremgår ved at:

1. Alle idrettsarrangements, både nasjonale og internasjonale, ikke lenger behandles og avgjøres av Norges Idrettsforbunds særforbund.
2. alle nyordninger av organisasjonsmessig art ikke tillates.
3. det er forbudt å velge kretsleder for interimsperioden.
4. berammede kretsting avlyses.
5. depatementet skal bestemme når Norges idrettsforbunds meldingsblad "Norsk Idrett" skal utsendes.

Norges Idrettsforbunds Interimsstyre og særforbundenes styrer er valgt av idrettsungdommen på det grunnlag som Norges idrettsungdom mener dets idrettslige virksomhet skal utøves på. Det står til ansvar overfor denne ungdom og betrakter seg som uttrykk for den organisasjonsoppfatning som er sprunget ut av vårt folks og lands egenart og kultur. Det er dette mandat Interimsstyret har fått av Norges Idrettsungdom. Det oppfatter departementets diktat derhen at idretten føres inn på linjer som norsk idrettsungdom aldri har ønsket og at en endring av denne art vil føre til idrettens innsnevring og forkrøbling. Interimsstyret finner at det hverken har adgang til eller vil medvirke til dette og har besluttet å meddele departementet at hvis dette fastholder sitt diktat vil interimstyret ikke kunne fortsette.

Norges Idrettsforbund, Interimstyret
Oslo, den 8. november 1940.

Olaf Helseth Rolf Hofmo Lars Larsen Harald Smedal Th.A.Fladvad
A.Proet Høst O.Gunnaulf Enger Sigurd Halvorsen Bredo Henriksen
Olav Tendeland Frode Rinnan Arthur Ruud H.R. Bækken.

Tiltres: Styret i Norges Landsforbund for Idrett
Oslo, den 8. november 1940.

Olaf Helset Th.A.Fladvad Harald Smedal C.Gunnulf Enger Bredo Henriksen A.Proet Høst H.Fred Holmsen Olav Tendeland Thor Røssum Henry R. Bækken.

Tiltres: Styret i Arbeidernes Idrettsforbund,
Oslo, den 8. november 1940.

Rolf Hofmo Arthur Ruud Sigurd Halvorsen Øystein Egelund Rolf W.Oslen Karsten Granli Frode Rinnan Anton Hansen Alb. Abrahamsen Ingvald Johansen Johan Henriksen C.Solem-Bråthen Sverre Olsen Erling Marthinsen Ingvar Hansen Th. Arnesen Leif E.A.Michelsen Ole Koppang Arne Johansen Andor Pettersen Reidar Tvedt C.Moe C.Jørgensen H.Heli L. Andresen H. Hansen.

GENERAL RUGES TALE PÅ SETNESMOEN, JUNI 1940.

Jeg har vært med i denne krigen helt siden de förs skuddene falt på Midtskogen og til idag. Jeg har sett soldatene fal kvinner bli drept, skolebarn jaget av mitraljöser langs landeveien, gårder svidd av, bruer brent - den ene etter den andre. Jeg har set alle krigens ulykker. Allikevel har disse to månedene vært de rikes i mitt liv. Jeg har i denne tid blitt hardere i sinnet og varmere i hjertet, og jeg har sett andre bli det samme.

Det er ingen skam å bli slått i en krig, underkue lide nederlag, når en har bitt fra seg det en har evnet, det er mye bedre for et land enn å gi seg uten strid.

Jeg vet det er dem blandt dere idag som hater eng- lenderne mer enn tyskerne. Jeg hater hverken englenderne eller tys- kerne, men jeg liker ikke å se mitt land med lus på kroppen, og jeg ser fram til den dagen da vi påny skal bli kvitt fremmed makt her i landet. Jeg er sikker på at den dagen kömmer. De som idag er vår herrer, var i 1918 i samme stilling som vi er idag. Det så håplöst for dem, men de reiste seg igjen.

Finland var i loo år en del av det mektige Russla I 1918 så det sjansen til å befri seg, og grep den.

Husk at ingen stat kan reise seg opp bare ved å h på hjelp utenfra. Den må være klar til å hjelpe seg selv når tiden inne. Det kan ta tid för den dagen kommer. Den kan også komme fort enn noen tror.

Derfor ber jeg dere om å hjelpe til hver i sin kr til å holde tanke varm til den dagen er der.

Vent, tro, og vær beredt.

Enten jeg da lever eller er död, vil jeg være med dere den dagen. Far vel inntil da og takk for denne gangen.

17de mai 1940

av Nordahl Grieg

Idag står flaggstangen naken
blandt Eidsvolls grönnende trær
Men nettopp i denne tiden
vet vi hva friheten er.
Der stiger en sang over landet
seirende i sitt språk,
skjönt hvisket med lukkede leber
uder de fremmede åk.

Der födtes i oss en visshet
frihet og liv er ett,
så enkelt, så uundværlig
som menneskets åndedrett.
Vi föte da trolldommen truet
at lungene gispet i blod
som i en sunket Ubåt...
vi vil ikke dö en slik död!

Verre enn brennende byer
er den krig som ingen kan se
som legger et giftig slimslör
på björker og fjord og sne.
Med angiverangst og terror
forgifter de våre hjem.
Vi hadde andre drömmer
og kan ikke glemme dem.

Langsomt ble landet vårt eget
med gröde av hav og jord,
og slitet skapte en ömhet,
en svakhet for liv som gror.
Vi fulgte ikke med tiden
vi bygde på fred som i tross,
og de hvis dåd er ruiner
har grunn til å håne oss.

Nu slåss vi for rett til å puste
vi vet det må demre en dag
da nordmenn forenes i samme
befriende åndedrag.
Vi skiltes fra våre aydpå
fra bleke, utslitte menn,.
Til dere er gitt et löfte
at vi skal komme igjen.

Her skal vi minnes de döde
som ofret sit liv for vår fred
soldaten i blod på sneen
sjömannen som gikk ned.
Vi er så få her i landet
hver fallen er bror og venn.
Vi har de döde med oss
den dag vi kommer igjen.

VI OVERLEVER ALT.

Vi eide ikke sverd!
Vi trodde mer på freden,
fornuften, arbeidsgleden,
på selve livets verd!
Vi trodde ikke drap og brand
i lengden gavnet noget land.
Vi trodde på en seier
for rettsind og forstand.

Vi hadde ikke skjold
Vi kjente ingen fare;
vi hadde venner bare.
Da ble vi tatt med vold!
Det hendte plutselig en natt
vi våknet og vårt land var tatt,
Vi hadde bare venner,
nu stod vi helt forlatt!

Små, spredte flokker stod
mot panserdivisjoner,
mot luftens legioner,
til de ble valset ned!
Hver bonde, hver arbeidergutt,
han vet, at blir hans vilje brutt,
har livet ingen mening.
Da er det hele slutt!

Til frihet er vi vant!
En mann kan bære lenker;
det han i taushet tenker,
blir ikke mindre sandt!
Det har vi heller aldri sett,
at urett plutselig blir rett,
og politi forbyr oss.
å bruker folkevett!

Vårt folk gir aldri tapt!
I nöd blir hjertet prövet,
og navnlös dåd blir övet.
Pånу blir samhold skapt.
I bygd og by, på öy og grend,
er hver mann nabo, frende, venn
de gir hverandre hånden:
Vi sees snart igjen!

Om mange av oss faldt,
og flere fölger efter,
så har vi indre krefter:
Vi overlever alt!
Vi har en hellig seierstro,
den gir oss tålsomhet og ro;
Vi vet at ånd er evig,
og liv vil alltid gro!

DE FALDNE

Nu har de gitt oss alt,
De kjempet, og de falt.
De sov i sne, de sank i sjö.
Men hvis et folk skal leve,
må nogen kunne dö.

Kan hende tanken var dem fjern
fra heltedåd og "blod og jern"
og denslags krigerære.
Og dårlig væbnet, dårlig klædt
det kunde de vel være,
men de var ikke redd!

De sloss mot pansret overmakt
og måtte telle hver patron
og leve på en jernrasjon
som ikke alltid ble dem brakt.
De har bekreftet om igjen
kan hende da det trengtes -
at også vi har menn.

Hva gjör en mann så het og blind
at han kan sette livet inn,
Han må ha kjærlighet og tro
til det, han ofrer liv og blod.
Han må ha ting å verge,
som er ham mere verd
enn bare det å berge
en tilmålt levnetsferd.

Han vet det ikke slik med ord,
hvad denne ting kan være.
Han har det fra sin far og mor,
det er en arv fra hjem og jord,
en lov, men ingen lære.

Den er der som en indre sans
for selvrespekt og heder.
Hans liv må være h a n s,
om det er armt på gleder.

Stå hjemlös på sin egen grunn-
hvorledes kan det tenkes ?
Og böye unda, holde munn,
når sömd og rettsinn krenkes ?
Ha fremmed herre i sitt hus ?
Å nei, da var det bedre
om det ble skutt i grus!

De vilde ut å slåss,
De gjorde det for Norge.
De gjorde det for oss.

De kjempet og de falt.
Og dog skal livet leves.
Nu har de gitt oss alt,
Men var da alt forgjeves?

Vi spör oss selv og tenker
på deres unge enker.
Hva har de nu igjen,
de som har mistet fedre,
de som har mistet menn?

Vi har jo tapt allikevel.
Vårt hele land er tatt.
Nu senker seg om stille fjell
den stjernelöse natt!

Mörket er tett som muld
Det ånder mot ditt öre,
forhåpning underfull!
Ja lytt, så vil du höre!
Det er som en fortrolig röst,
forstummet, dog vil gi deg tröst!

Hvem vinner varig glede
av menneskenes sorg?
Se,ravnen bygger rede
i smuldret röverborg!

Hvem tårner opp et velde
på menneskenes nöd ?
Den, ingen dom kan felle
skal enda dö sin död!

Tar han din frihet fra deg ?
Den gror jo i dit eget sinn!
Den er i evig vorden :
Den dag du kjenner den,
vil den pånу bli din!

Det nederlag du lider
i bittert selvforsvar
skal, mens du ennu strider,
gjöre din retning klar
og åpne nye veier
igjennem nöd til seier!

MÖRKLAGT BY.

Mörkt er det blitt,
sort og uvirkelig stille i alle gater.
Plutselig kan du höre lyden av skritt
eller et par som står i en port og prater.

Byen er sunket ned -
ned i en underverden,
begravet
utenfor tid og sted.
Hjemlös glir vi forbi, som fisk i havet.

Alle de vante vinduslys er borte,
Blendede huser reiser sin rå betong
bare som ennu tettere svart i det sorte.

Stundom blaffer en lygt
blålig i mörkets grotte,
som et gjenferd måtte
skremme sin egen frykt.

Tett ved din side
dukker der nogen frem,
Venn eller fremmed ?
Ingen kan vite hvem.

Over den stumme kontur
av sovende stenkvartaler
stiger og daler
motordur.

Atter stille
inntil der lösner et skred over gatens sten:
tusen hjul av jern og jernskodde hover
tropper og træn.
Det står som et brendingsbrus
fra hus til hus.

Intet å se
enda du stirrer ned i den sortes strömmen
Detter er feberdrömmen,
den usynlige skrekk på marsj gjennom Bygdö allé.

Så er det over.
Så er det stille påny.
Husene sover
som i en gravlagt by.
Öde gater og terg.
Sort som muld er himmelen,
sort som sorg.

Inne i husene
bakom de blendede ruter
kryper mennesker sammen
og gjennom radio tuter
skamlösheten og skammen.
Feighet og skryt og lögn
morgen, aften og natt,
dögn etter dögn.
Hva er der hendt i Norge
Du leser med löftede bry
at der er jubileumskamp
mellom "Strong og Lyn".
Gutta er ute og dribler
til flaggets ære.
Slik skal det være.

Oslo, hallo.
Vi sender nu en plate.
Du får Donauwellen og
Enkevalsen,
og mens kvalmen stiger
dig opp til halser
du skruer fortvilet på
apparatet,
og får til svar :
Vals av Lehar.
(Tidene er så triste
nu i det siste.)

Det du frykter
ligger i luften som røyk
Nogen nevner at bygder
og byer
er bombet og brent.

Spör du da London :
Hva er hendt?
- da er herr Chamberlai
fast og besluttsom,
omtrent.
Churchill er fast og ru
som et engelsk pund.

Hva? Er det mer,
du vil vite?

England vil hjelpe Norge
av hele sin makt,
- ble det da sagt.
Synes du det var lite?
Endelig seier har man
besluttet å vinne
når tiden er inne.

Oslo hallo.
Ta det bare med ro.
Om vi må vike
for våre redningsmenns motoriserte arme,
om vi blir lemmet inn i et mektig rike,
må vi jo nettopp være glade for det.

Vi skal beskyttes,
vi skal hjelpes ihjel,
av våre venner.
(Norge har bare venner).
Før de er borte,
har du ensrettet sjel
og en arisk skjorte.

III.

Nei, her er hendt for meget
Noget må vi ha lært.
Det vesen, som er vårt eget,
og som vi möter og kjenner igjen hos granden,
den törre og fåmelte, nesten tverre manden,
det er oss kjært.

Stuene med skapet og stolene
bokreolene,
der hvor du stanser opp eller driver omkring
og pusler med en eller annen halvglemt ting,
som om hver dag var den siste -
hageflekken,
der du spadde og grov,
og plantet spireahekken -
alt kan du miste.

Markene, ennu bleke,
sæterveien, der hvor du pleiet å leke,
lyngbrune heiene,
skogen som mörkner under de drivende skyene,
hele det blånende landet,
havnen og bryggene, byene,
- la ikke ord bedra dig,
DET ER TATT FRA DIG.

Unger på lekeplassene
graver i sanden i kassene.
Om det er hus de bygger ?
Vær ikke dum.
Det er tilfluktsrum.

Jenter med åler i strömpene
snör under nesen,
har et blidere vesen,
og til forskjell fra mannen
baker de kaker i sanden.

Tusanårig er leken
gammel som gleden og håpet,
gammel som eken,
men ung som det nysprungne
lövet.
Evige vår.

Om jeg var trett av möye
og om jeg stirret mot stöve
kan du dugge mit öye,
jeg var ditt barn igår.

Ja, min venn,
gjenfödt av alnaturen,
svalen söker sin make,
gjöken er kommet tilbake,
hörer du motorduren?

IV

Sommerskyene
gjennem de knurrende flyene
Mörknet av årene
ligger de gamle gårdene
oppefter liene,
- ligger og skumrer, tungt
og rolig
både for velferd og nöd
har de för vært bolig.

Livet gror,
blir nogen lagt ned under
tuene,
- barn er der alltid i stue
og de skal fölge i henfarne
slekters spor.

Årene slutter sin ring
Alt som hender
vet du er gamle ting.
Kröniker melder om kriger,
som ingen kan minnes,
veldige byer, begravet i
örkensand -
det går en sti i gresset,
en manns eller kvinnes
vei til sin kvinne, sin man

Ikke kan dödens maskiner
utrydde slektene,
selvom granatene hviner-
gleden ved livet, varmen,
våren har overmakten.-

Ikke kan fremmede herrer
med hemmelig politi
forordne eller bestemme
hvordan våre barn skal bli.
Ingen dressur
uten å sette alle i piggtrådbur.

Sneen, den havsalte vind,
markenes motstand mot plogen,
fjeldene, veilöse skogen,
avstand skapte vårt sind.

Vi var alene, vi hadde lange veier,
å, men vi förte oss fritt
kanskje var det for meget
uten mitt eller ditt ?

Her får vi bygge bro
istedetfor broer vi sprengte.
Det var ikke troen på andre,
men tro på oss selv vi trengte
- tillit og tro
på selve menneskevarmen
som alltid er god,
- den som du ser hos en kvinne med barnet i armen
og som ved synet av dette
strömmer gjennem ditt blod.

Nu i den dypeste nöden
skilt av fjorden og fjell
öye til öye med döden,
ser vi oss selv :
stedene der vi bodde,
folk som vi kjenner,
fjerne som fremmede venner,
ting som vi håpet og trodde
- alt må vi vinne tilbake.
Om vi er få og svake,
bror, så gi mig din hånd.

Folket kan overveldes
men ikke kan frisind feldes,
og tanker bindes med bånd,
Bare den våbenlöse,
har evige kilder å öse,
seire kan bare ånd.

April - mai 1940.

En hilsen fra Bergen.

Quisling var på besök i Bergen 17. oktober. Av de offisielle referater kan det synes som om "föreren" ble mottatt med åpne armer av befolkningen.

Heldigvis viste det sig at Bergen mottok landsforræderen med den forakt som tilkommer ham. Forut for mötet var det satt i gang en reklamekampanje som byen aldri har sett maken til. N.S.folkene forsökte også å få plasert plakatene sine i forretningsvinduene - men det gikk ikke. I hvert tilfelle ble det forlangt en begrunnelse hvorfor forretningen ikke ville ta imot plakatene. Begrunnelsen ble omhyggelig notert ned. Tross truslene viste forretningsstanden en rakrygget holdning. Praktisk talt ingen forretninger tok imot plakatene.

Tross kjempereklame lyktes det ikke å samle mer enn halvt hus (om lag 600 personer), heri medregnet rikshirden som Quisling hadde med sig fra Oslo for anledningen. Men utenfor lokalet var samlet titusener av mennesker. De lokale N.S.störrelser var temmelig fortvilet over situasjonen, og ga beskjed i folkemengden om at de som ville, kunne komme gratis inn. Ingen fulgte oppfordringen. Utenfor lokalet var 300 politimenn, som skulle holde befolkningen i tömme, dessuten vepnet tysk politi.

Da "föreren" kom, ble han mött med voldsom pipekonsert, avbrutt av tilropene : Fy - forræder - ned med Quisling! Med blottede hoder sang folkemassen "Ja, vi elsker" og kongesangen.

Til slutt ble det for meget for quislingene. En avdeling av rikshirden stormet ut og gikk lös på mengden med köller. Det oppsto regulært slagsmål, hvorunder adskillige ble slått i gaten - 12 personer ble så pass skadet at de måtte på lægevakten til behandling.

Foran mötelokalet ble plassen avsperret i flere hundre meters avstand. Folk samlet sig imidlertid i byens sentrum, og den nasjonale stemning ga sig tydelig utslag. Kort sagt : En minnerik dag som ga bergenserne nytt mot og håp om at det nytter å stå imot.

N.S. forsöker på alle måter å true folk inn i sin organisasjon. Men tross truslene om å frata folk arbeidet, nekte kjöpmenn varer o.s. v. möter de en mur av motstand.

Parolen må fortsatt være : Ingen nordmann tilsalgs!

Spre dette videre - i skrift og tale!

D e t t y s k e N o r g e.

Norge er nå et diktatur. Alle garantiene i grunnloven av 1814, satt der av landets beste menn på et tidspunkt da landet var i fare og nettopp hadde gått gjennom nödsår og elendighet, er med e slag feiet bort.

Den som feier er Reichskommissar TERBOVEN, med trofast hjelp av major Quisling og hans "tapre" hird. Kongeriket Norges stolthet gjennom generasjoner. Grunnloven som sikret hver mann i landet personlig frihet og likhet for loven, den sparkes ut gjennom kjökkendören av..... en tysker.

Den skilnaden mellom lovgivende og utövende makt, som har sikret et ansvarsbevisst og uavhengig styre i landet, er avskaf: Nå kan hver enkelt statsråd gi lover. Han kan - og er allerede begynt med det - avskaffe enhver gammel lov i landet, alt som står iveien for Nasjonal Samlings utövelse av all makt. Hva betyr vel dette, når hver enkelt av de tretten N.S.statsråder kan gi en ny lov som sparker benene under alt det vi gjennom århundrer har bygget opp av lovsystem i landet Rettsindige nordmenn vil forstå hvilke uhyggelige följer en slik "rettsorden" vil få.

Så dypt synker et land, som kommer under tysk herredömme. Hver av statsrådene har ansvar ..... overfor herr Reichskommissa: det vil igjen si at det ikke kan treffes en beslutning av betydning ute godkjennelse fra Berlin, for Reichskommissar er ansvarlig for at alt gå etter oppskriften i "Gau Norwegen".

Vi har derved mistet enhver rett i vårt eget land - hva enn de stolte herrer med Olavskorset på armen står opp og forteller De mener det kanskje nokså godt, noen av dem stakkar, - men de har bare ingenting å si. De er i lommen på sine tyske herrer. Det er bare en vei ut av denne fornedrelsen, den dypeste som Norge noengang har opplevet. Veien er Tysklands nederlag og gjenopprettelsen av de forfatningsmessige rettigheter som enhver norsk mann og kvinne inntil 24. september 1940 var födt til. De slekter som nå skal vokse opp i Norge, vil hvis den eneste veien ikke blir farbar, vokse opp som tyskere. I beste fall vil de få lov til å bo i Norge, i verste fall - og det blir nok aktuelt for temmelig mange - blir de sendt avgårde som "nybyggere", som tyske livegne til ett eller annet sted i det "stortyske Rike".

Önsker du det for dine barn?

Skal det bli det norske folks skjebne ?

Vil du at dine barn skal bli norske, da har du bare en ting å gjöre. Du må i stort som i smått arbeide for at denne vanærend tilværelsen blir så kort som mulig. Nordmennene er födt og båret som fri menn,- idag lever de som rotter. Du må ikke på noen måte samarbeide med de tyske myndigheter eller med de Quislinger, som Reichskommissar har fu net "trofaste" nok til å settes i spissen for landet stell og styre. Du må sabotere alt som de 13 landsforrædere beslutter og aldri gjöre mere enn det absolutt nödvendige for å holde arbeidet gående. Ta eksempel av tsjekkernes "hviskekampanje" og organiserte sabotasje. Fremfor alt : lær dine barn hva det er som kreves av gode nordmenn, motvirk den gifter som snart kommer krypende inn i deres sinn fra samvær med "hirdgutter" o "hirdjenter" og gjennom nazifiserte skolelærere.

Gjör ditt til at Norge igjen kan bli et selvstendig rike, styrt av nordmenn etter de grunnsetninger som har vært anerkjent o respektert i landet gjennom hundrer av år. La dig ikke imponere av den flotte fasaden, som de tyske makthavere og deres norske lakeier kan vise frem. La dem spankulere i uniformer og ete sig stinne på trellbundne nordmenns fattige matrasjoner, - forakt dem og alt deres vesen og lær dine barn det samme.

Herunder följer et cirkulære, undertegnet av Nasjonal Samlings fylkessekretær, Örnulf Myklestad. Opprinnelig var det beregnet på tidligere medlemmer av hirden, men vi mener det vil interessere en större lesekreds. Cirkulæret er datert den 4.april 1940, altså flere dager för den tyske okkupasjon av 9. april. Kommentarer finner vi overflödig. Enhver kan gjöre sine egne refleksjoner.

Bergen den 4. april 1940.

Kampfeller,

Etter at Nasjonal Samlings virksomhet av forskjellige grunner i noen tid har ligget nede, er bevegelsen nu atter på marsj framover. På Östlandet og i Oslo, er tilslutningen til N.S. stigende, og det er ingen grunn til at ikke Bergen også skal få en stor og fast N.S.avdeli

Siden lördag 30. mars har bevegelsens hovedorgan Frit Folk, begynt å komme ut som dagsavis, og dette vil sikkert være en meget stor stötte ved den videre utbygning av organisasjonen. Vidkun Quisling, som alltid har sett den politiske utvikling i vårt land og den övrige verden med et rent visjonært klarsyn, uttalte nylig i et foredrag at 1940 ville bli det avgjörende år for vår bevegelse, og et s e i e r e n s å r. I 1940 vil N.S. få den hele og fulle samfundsmakten i Norge, som en logisk konsekvens av den pågående verdensutvikling. Det er derfor ikke bare et offer, men også et privilegium og en ære å få være med i den nasjonale reisningen.

Vi gir nå, da Bergens-hirden er under reorganisasjon, tidligere hirdmenn som har underskrevet sin hirderklæring, og nye interesserte höve til å bli med i Rikshirden. Vi ber Dem derfor komme til et orienterende möte i Blindes Hus, Rosenkrantzgt.5, fredag 5. april kl.20 (8(.

Heil og Sæl

Örnulf Myklestad (sign.)

Fylkessekretær

Parolen blandt alle hederlige nordmenn er fremdeles : NED MED QUISLING.

INGEN NORDMANN TIL SALGS. Skriv av og send videre. Vær forsiktig.

TI BUD FOR NORDMENN.

1. Du skal adlyde KONG HÅKON som du selv har valgt.
2. Du skal hate Hitler og alt hans vesen og aldri glemme at han uten krigserklæring lot sine medborgere overfalle ditt fredselskende folk.
3. Du skal evig huske hvorledes de tyske nazister uten militær grunn lot sine flyvere utslette norske bondegårder, landsbyer og byer for å slukke sin blodtørst og spre terror.
4. Du skal forakte enhver form for landsforrederi og vite at det straffes med døden.
5. Du skal betrakte som landsforreder enhver nordmann som privat omgås tyskere eller quislinger i sitt hjem, på gaten eller på restaurant.
6. Du skal på samme måte betrakte enhver stortingsmann som stemmer for å avsette vår tapre konge og vår lovlige regjering, som er de eneste frie, uavhengige menn som kan arbeide for Norges frihet.
7. Du skal være merksam på at en regjering av tyske lakeier, av alle fri folk vil bli ansett som en opprørsregjering, og bringe oss hele verdens forakt.
8. Du skal daglig innprente dine barn og a l l e d u kjenner at de er NORSKE og fortsatt skal være det.
9. Du skal huske at det eneste som kan gi oss friheten tilbake er et tysk nederlag.
10. GUD BEVARE KONGEN OG FEDRELANDET.

Utdrag av Hamburger Fremdenblatt 10. oktober 1940.

..... Viel beachtet wird in der gesamten skandinavischen Presse das grosszügige H ilfswerk das von deutscher Seite der notleidenden Bevölkerung Norwegens geleistet wird. Den Noten des kommenden Winters wird mit einer das ganze Land erfassenden kostenlose Speisung der Armen begegnet werden ....

Vise fra 1871, forfattet av apoteker Ring i Kolding og sunget på et apoteker møte i Goteborg, samme år.

---

1. Sehr haben wir Frankreich bekriegen
mit Kanonen, mit Schwert und mit Brand,
und Elsas und Lothringen liegen
ej mer i fortryckande hand.

2. Refreng!
Ja, der Kaiser ist gross und Bismarck famos,
sie legen Embargo på alt som kan fås.

2. Aich haben wir Schleswig besiegen,
die Inseln und Jylland doch glemt,
Wir trempen die Ruhmvollen Stiegen,
und nehmen ganz Danmark bestemt.

3. Und Schweden ist prächtig zu haben
es hat einen Hafen so gut,
Karlskrona halt lasst uns begraben
die Schwerte i svenskarnas Blut.

4. Derpå vi Holland vil knibe
und Belgien nehmen wir auch,
Små lande, det kan man begribe
verschwiden bei uns wie ein Rauch.

5. Ock efter den store„Kampanjen
dann sind wir so frohlich und frei.
Dann nehmen wird Ostreich und Spanien,
samt England mit Rusland Turkei.

6. Auch Asien wir okkupieren.
Tenk, Deutscland så stort det kan bli,
und Afrika wir annektieren,
Amerika wird Kolonie.

7. Auf Jorden es kan sich nicht lohnen,
sie ist ein so Kleiner Planet.
Mit Moltke und Truppen nach Månen
vi går med elektrisitet.

8. Wir befesten dann beide Polen
mit 2000 Pfund Batterie,
und dann bombandieren wir Solen,
Gud vet dog når det kan bli.

9. Och sedan vil vi udruste
eine himliche Expedition.
Der Kaiser und seine Auguste
besuchen Gott, Vater und Sohn.

10. Den Himmel wir dann annektieren
und Wilhelm wird Gott - ja min san;
Die H elle wird auch okkupieren -
und Bismarck - han skal bli Fa'n.

SKREDDERREGNING.

An hugging av furutre	Rm	60.00
" tilhøvling av dressen	"	9.00
" 15 lommer tilsaget	"	3.00
" 22 knapphull boret og saget	"	3.50
" 30 knapper påspikret	"	1.50
" 1 buksesmekk tilhugget og pusset	"	1.50
" 2 1/2 meter trelister	"	10.00
" 50% til de tyske skogers vel	"	5.00
" Forsikringmmot veggedyr	"	9.60
	Rm.	104.10

Skulle det til våren vokse ut blader på dressen, bør man ta vare på dem til lappesaker.

Oslo, 26 november 1940.

Den indre front holder!

N.S. gjorde i oktober Norges Bondelag et tilbud om samarbeid; Bondelaget skulle erklære sin lojalitet, si seg enig i N.S.-programmets landbrukspost osv. Forslaget ble behandlet av Bondelagets representantskap, og ble den 15. november forkastet med 108 mot 35 stemmer.

N.S. har gjort liknende tilnermelser til en rekke andre organisasjoner, men har overalt fått avslag; det gjelder bl.a. Norges Fiskarlag, Legeforeningen, Tannlegeforeningen, Sykepleierskenes forbund, Norsk Presseforbund.

Det er tydelig at tilsiget av nye medlemmer til N.S. også holder på å stanse opp. Folk som har forbinnelser med ledende kretser i bevegelsen kan fortelle om en meget nedtrykt stemning. Etter den förste bölge av overlöpere og folk som var ute for å mele sin egen kake, stöter N.S. bare på motstand.

Finansministerens sönn.

Per Sandberg, sönn av kst. Sandberg i Finansdepartementet, eier annonsebyrået "Herolden". Dette firma var isommer insolvent, og det var begjært konkurs. Det ble da reddet ved tyskernes innskriden; hovedkreditoren ble truet til å ta konkursbegjæringen tilbake. Nå er firmaets ökonomiske soger slokt, for finansministerens sönn har fått monopol på formidling av alle statens annonser; det vil gi en provisjonsinntekt årlig av 2-300.ooo kroner. Dette kalles å gjöre slutt på korrupsjonen.

De nye menn i Kringkastinga

blir lönnet godt. "Riksfullmektig" Christie, en uduelig sakförer uten kvalifikasjoner for stillingen, har kr. 25.000 i gasje + kr. 6.500 i representasjon. Den like uduelige "direktör" Tönder har fått 18.000, det samme har den nybakte N.S. -mann Gythfeldt. Mehle og Sylou-Hakenkreutz har 16.000 hver, tidligere topplönn i institusjonen (adm. direktör).

"Onkel Einar" (Schibbye) hadde för en grunnlönn av 6.500; han har nå fått 10.000, et pent honorar for foredraget hvori han meddelte at han var gått inn i N.S. Til dette kommer at herrene på institusjonens regning har kjöpt nye biler for kr. 50.000.

Det vil da ikke forbause at der også er gjort vesentlige forandringer i revisjonsordningen.

Vinmonopolet

stengte nylig. Da kom det beskjed fra kst. Meidell om at de konstituerte måtte få kjöpt varer allikevel; de skulle jo representere. Ordningen kom istenn, og der innlöp store ordre, å effektuere för den nye prisstigningen.

Fritt Folk

har fått en ny medarbeider i sine spalter. Han heter Lydersö. För navneforandringen het han Langbach, var kasserer i Sör-tröndelag og underslo noen hundre tusen kroner.

Larvik

hadde en av sine store dager da kst. Lunde skulle holde foredrag der forleden. I lokalet "Munken" var ingen andre enn N.S.'s egen folk mött fram, men utenfor sang 3-4000 mennesker Kongesangen. Lunde ville så tale i fri luft, men folkemassen marsjerte straks bort til en annen plass, der det ble holdt tale for Kongen og sunget igjen. Politiet arresterte noen, men folk forlangte dem frigitt, og det skjeddc. Senere gjorde man klappjakt på hirden som löp for livet gjennom byens gater.

Mord på Fornebu.

En norsk arbeider ble skutt ned av en tysk offiser på Fornebu Flyveplass 7. november. Noen arbeidere hadde holdt avskjedslag, var blitt noe påseilt og kom i klammeri. Ved porten ble en av den, Leif Andersen, anholdt av vakthavende offiser som førte han avsted med revolver i ryggen; ved siden gikk vakten med geværene over skuldren. Da Andersen et øyeblikk snudde seg mot offiseren for å protestere, smalt skuddet, Andersen falt overende og ble liggende i 10 minutter uten at noe ble foretatt for å hjelp ham.

Flagget vårt.

Den röde bunn i flagget
er viljen vår til seier.
Det er vårt hjertes mörke gull
i slekt med fjell og skog og mull.
Den röde bunn i flagget
er viljen vår til seier.

Men korsets blå i flagget
er troen på vår seier,
den tro som ingen pröiserhel
kan trekke ned og slå ihjel.
Det korsets blå i flagget
er troen på vår seier.

Det stenk av hvitt i flagget
er bönnen om vår seier,
en bönn til rettferds sterke Gud
at han vil lyse seiersbud
på nederlagets veier.
Det stenk av hvitt i flagget
er bönnen om vår seier.

Det mörkner til om flagget
det blå og hvite svinner,
forrederiets gule strek
blir korsets tegn for den som svek,
til den tar slutt, vår jammer.
Det mörkner til om flagget,
det blå og hvite svinner.

Det rö-blå-hvite flagget
i våre hjerter flammer.
Om det er firet halvt på stang,
vi vet det går til topps en gang,
når den er slutt vår jammer.
Det rö-blå-hvite flagget
i våre hjerter flammer

Nordmann

1940.

Til embedsmenn, sjefer og funksjonærer i sentraladministrasjonen.

Det norske folk står i dag samlet om Konge og fedreland, om vår grunnlov og vår tradisjonsrike demokratiske frihet og rettssikkerhet. Den håndfull landsforrædere som med Quisling i spissen har solgt seg til fienden, møtes med forakt og motstand fra alle kanter av landet og alle lag av folket.

Nazismen betyr en uhyre fare. Det det gjelder, er ikke mindre enn et forsök på med vold å omstyrte alle etiske og moralske normer, alle åndelige og sociale verdier, alt det som den vesterlandske sivilisasjon bygger på, - ikke for å erstatte dem med nye normer og verdier, men utelukkende i destruksjonens tjeneste. Den tyske nazismes eneste middel er vold, dens mål er makten for maktens skyld - i sine konsekvenser det fulle verdensherredömme.

Denne nazismens norske representant, Quisling, sitter nå med det formelle verdensherredömme over statsapparatet. Han har allerede nyttet det til å oppheve rettssikkerheten, og er bl.a. igang med å skape en "folkedomstol", som skal ha en eneste oppgave, å uskadeliggjöre anderledestenkende. Gang på gang er det uttalt at statens tjenestemenn må gå "positivt" inn for N.S. og dets idéer, og N.S. har allerede skaffet seg en (forfatningsstridig, fra tyskernes side folkerettsstridig) adgang til å avskjedige folk i statstjeneste ganske vilkårlig (Terbovens forordning av 4. okt. d.å.).

Alle som arbeider i statens tjeneste, förste og fremst alle i sentraladministrasjonen, har under disse tilhöve fått et stort ansvar lagt på seg: Det beror i förste omgang på sentraladministrasjonen om Quisling skal makte å undertvinge seg det norske folk. Det er helt nödvendig for ham å bruke statsapparatet til dette formål - i det vesentlige med de folk som nå sitter der og som kan tingene.

Dette må vi i sentraladministrasjonen hverken la oss lokke eller true til.

Hvis vi nekter å selge vår overbevisning og våre kulturtradisjoner, da er Quisling-folkenes forsök dömt til å mislykkes. Hvis vi derimot holder oss "passive", går over til å bli "lojale" mot "den nye tids" statsråder, da gjör vi oss til medskyldige og vil bli utsatt for det norske folks og historiens forakt.

Det kreves av oss at vi tar risikoen for å miste våre stillinger. Det kan være hårdt, og det kan synes meget forlangt. det er allikevel lite i fedrelandets tjeneste, lite i forhold til de verdier som står på spill. Vi er i krig. Og av soldatene kreves det meget mere - livet selv.

Rust til åndelig kamp, statens menn. I virkeligheten er risikoen liten når vi holder sammen. Det skal vise seg at det ikke blir vi, men Quisling som må gå.

Vårt lands framtid hviler nå på hver enkelt av oss.

L e v e f r i h e t e n !! L e v e N O R G E !!!

Den hitlerske "nyordning" i Europa har ført til at vi her i Norge har mistet tale- og trykkefriheten. Ensrettingen er begynt. Det vil si: Nordmennene skal hurtigst mulig venne seg av med å tenke. Men den moralske motstandskraft som det norske folk har tilegnet seg i kampen for frihet og demokrati er så stor at vi nærer ingen frykt for at ensrettingen skal føre frem.

Allikevel kommer vi med denne avis av to grunner: For det første vil vi vise at kampen for et fritt Norge fremdeles føres og kommer til å føres inntil frihetens time slår. For det annet er det i nordmenns sinn i dag en trang etter å se på trykk de tanker og følelser som lever i dem.

Vi kan neppe komme med noe særlig nytt eller sensasjonelt Vi vil bare i enkle ord gi uttrykk for det som 98% av nordmennene i dag ønsker og mener.

Alle forstår sikkert hvilke vanskeer utgivelsen av en illegal avis fører med seg. Opplaget kan bare bli beskjedent. Vi ber derfor alle om å være med og spre den. Når du har lest den, gi den da straks bort til nabo eller kjente. Vi akter å komme med et nummer pr. måned.

Kampen for et fritt Norge føres hver eneste dag, koste hv det koste vil. Det gjelder i siste instans kampen om retten til å være menneske. Vi håper med vår lille avis å kunne bidra til å styrke denne kampen. Vi er overbevist om at et system som er bygd på hat, urett og undertrykkelse aldri kan bli stående. Om natten blir kort eller lang, så skal vår åndelige kraft vise en styrke som aldri før. Det Norge vi bærer i våre hjerter skal reise seg igjen.

Vi vil oss et land som er frelst og fritt
og ikke sin frihet må borge.
Vi vil oss et land som er mitt og ditt
og dette vårt land heter Norge.
Og har vi ikke det land ennu,
så skal vi vinne det jeg og du.

---- 0 ----

Terbovens tale.

Den talen som Terboven holdt den 25. sept., hvormed han forkynte den såkalte "nyordning" i Norge, var en fullkommen nazisti tale, full av motsigelser, forvrengninger, skjellsord og løgn. Gjennom denne talen har Reichskommissar for de besatte norske områder på en glimrende måte åpenbart sin uvitenhet om Norge og norsk forhold. Men det hinrer ham ikke i å bebreide det norske folk for mangel på kunnskap om Tyskland. Hva har massen av det norke folk visst om det tyske folk og dets utvikling, la oss si de siste 30 år? I beste fall noen data om krigsutbruddet, våpenstillstanden, fredsdiktatet i Versailles, Ruhr-besettelsen, den nasjonalsosialistiske revolusjon o.l. .... Om det tyske folks lidelses- og livsvei hadde den liten eller ingen anelse.

Neppe noe folk i verden har fått en så objektiv kunnskap om Tyskland i de siste 30 årene som det norske. Hver nordmann vet at de tyske forhold er blitt belyst fra alle sider av folk med atskillig større viden og dømmekraft enn Terboven. Kringkastingen og avisene har gjengitt tyske nyheter. Ja, Kringkastingen har flere ganger lett overføre Hitlers taler. Men etter Terbovens uttalelser har altså ikke engang førerens taler egnet seg til å gi oss noen anelse om det tyske folks lidelses- og livsvei.

Sannheten er nok den at vi har visst ganske meget om både lidelses- og livsveien. Lidelsesveien er ikke blitt mindre tornefull etter Hitlers maktovertagelse, og livsveien er under nazismens åk blitt til det tyske folks dödsvei. Hitler har ført det inn i katastrofen, den verdenskrigen som i dag raser og som ikke kan bli noe annet enn et knusende nederlag for Tyskland.

I dag lærer vi å kjenne det nye Tyskland ved direkte undervisning. Det er et intoleransens, brutalitetens og ufrihetens Tyskland. Og det visste vi også på forhånd. Vår Kunnskap viste seg å være sann.

Den lögn at vi skal vær ført bak lyset bruker Terboven til å före et moralsk resonnement for overlatelsen av makten til N.S. Det sier oss jo også litt om moralen hos vår kjære Reichskommissar. Dessuten meddelte han at Stortinget ("den siste rest korrupte forsamling") hadde kastet alt over bord og gått med på nyordningen. På tross av det lar Terboven Stortinget opplöse og i sin tale öser han sitt raseri ut over stortingsmennene. Enhver av oss vet at Terboven med sine trusler ikke har greidd å rokke Stortinget, og at hans opplysninger om forhandlingene er bevisst lögn.

Terbovens tale har ført til det motsatte av sin propagandahensikt. Den er blitt fullstendig gjennomskuet av det norske folk. Og to ting står urokkelig fast i det norske folks bevissthet:

1. Kong Haakon er Norges konge.
2. Regjeringen Nygaardsvold, der nå alle demokratiske norske partier er representert, er vår lovlige regjering.

Men denne bevisste innstilling og det norske folks kjærlighet til frihéten har Terboven ingen forutsetninger for å forstå noe av. Derfor raser og truer han.

I slutten av sin tale sa Reichskommissar: "For en fremtidig nasjonal norsk lösning av den nåværende situasjon, d.v.s. for en lösning som er skikket til i vidtgående utstrekning å vinne frihet og selvstendighet tilbake for det norske folk, gis bare en vei, og den fører over Nasjonal Samling".

Vi legger til: Veien fører også et skritt videre, - den fører over Nasjonal Samlings og nazismens lik.

ffffffffffffffffffffffff

Passiv motstand.

Det er med sorg og stigende forbitrelse en legger merke til allianser mellom tyske soldater og norske piker. Om kvelden i byene har en ofte inntrykk av at fortrinne hovedsakelig okkuperes av soldater med kvinnelig norsk eskorte. Disse pikene er selvfölgelig tankelöse og kanskje uten evne til å forstå hva de egentlig gjör seg skyldig i der de går sammen med våre fiender. Disse pikene tenker ikke på at kanskje nettop han som hun går sammen med har vært med på å ta nordmenns liv, eller har gjort hærverk på norsk eiendom, at han medvirker til langsomt å kvele og utarme det norske folk. Disse pikene burde i hvertfall få vite litt om de tragedier som slike norsk-tyske forbindelser har ført til: I Oslo er det foreløpig funnet minst 6 kvinnelik i byens parker, stukket ihjel med dolk eller bajonett av tyske sadister. Og en har snart ikke länger tall på jentungene på 13-14 år som er blitt besvangret av tyskerne.

Når disse pikene ikke selv forstår hva de gjör seg skyldig i, bör det være enhver god nordmanns plikt å prövе å få dem til å forstå at de gjör noe lavt og lumpent overfor sine landsmenn. Tidligere klippet en håret av slike piker, men det ble for farlig. De ble nemlig tatt under Gestapos særlige beskyttelse, fordi tyskerne nettopp oppfordrer sine soldater til slike forbindelser, for på den måten å komme i kontakt med den norske befolkning. Andre forsiktig-

ere metoder bör derfor brukes for å komme dette uvesen tillivs.

Befolkningen må være på vakt og ikke et øyeblikk slappe av mentalt. Det mest effektive våpen vi kan bruke nå er den passive motstand.

Det tyskerne lider mest under her i landet er nettopp det at de føler kulden slå mot seg fra befolkningen, at de ikke kan oppnå kontakt. La den føle forakten isne seg inn i sjelen. Som en tysk offiser sa: "Polakkene hater oss, danskene kryper for oss, men nordmennene forakter oss, og det siste er det verste". La oss se tvers i gjennom dem, og la dem merke at vi ikke gidder se dem. La odd alltid sörge for at de merker den usynlige, uoverstigelige muren mellom tyskere og fribårne nordmenn. Og la pikene som frivillig forludrer seg selv, få merke at vi forakter dem like meget.

Regjeringen som "flyktet".

I stortingsmötet på Hamar 9. april 1940 tilböd regjeringen Nygaardsvold å gå av, men Stortinget vedtok enstemmig en henstilling til regjeringen om å bli stående. Regjeringen gikk med på dette, og fikk da den mest utstrakte fullmakt til å sette i kraft de vedtak som den fant nödvendige i kampen for landets selvstendighet.

Etter avstemningen uttalte Stortingets president: "Det er av den aller største betydning å opprettholde den lovlige norske regjeringsmakt, selv om den skal utöves fra et sted utenfor landets grenser. Kongen, kronprinsen og regjeringen må for landets skyld ikke på noen måte falle i fiendens hender".

Stortinget sluttet seg enstemmig til denne uttalelse.

Disse enkle fakta må enhver som vil ha rett til å kalle seg nordmann ha klart for seg.

Et enstemmig Storting har p å l a g t kongen og regjering å handle som de har gjort. Det norske folks valgte representanter, Stortinget, besluttet i sitt siste frie möte enstemmig at kampen mot overfallsmennene skulle föres "to the bitter end"!!

Hva de senere måtte vedta under tysk press har ingen betydning. Det er under enhver omstendighet kongens og regjeringens plikt å kjempe videre, og tiden vil nok vise at den kurs de følger er til det norske folks beste.

Bare ved troskap mot sin konge og sin regjering kan det norske folk vinne frihet og selvstendighet tilbake.

Nazistisk ordbok.

For folk flest er den nazistiske agitasjon ganske uforståelig. Årsaken til dette ligger delvis i at i den nazistiske terminologi brukes ordene i en annen betydning enn den gjengse. For å hjelpe folk til å fordöye de propagandadoser vi tvangsfores med for tiden har vi laget denne lille ordlisten.

Nasjonal Samling består i å samle nasjonens beste menn i celler og konsentrasjonsleirer. Må ikke forveksles med at et folk enstemmig slutter opp om sin konge og sin lovlige regjering.

Diktatur er noe stygt som bare finns i demokratiske land. Det foreligger ikke når en klikk som representerer 1/2% av velgerne tilriver seg makten ved hjelp av fremmede bajonetter.

Fagstyre er ennå et uklart begrep i nazi-terminologien, idet ingen med faglig innsikt er tilsluttet N.S. for tiden. Fagstyre oppstår når outsidere, som ikke har noen chanse under normale forhold, kommer til makten.

Vennskapelig samarbeid oversettes best med terror. V. s. foreligger når et fly beskyter sivilbefolkningen med maskingeværer.

Landsforræderi er å kjempe til siste åndedrett for sitt lands frihet og selvstendighet.

Storhetstid går en inn i når rasjonene blir knappere, næringslivet stagnerer og åndsliv og presse knebles. Nasjonal Samling vil skape en storhetstid i Norge.

Fører er en viljesvak psykopat, som daglig må lese i sin egen avis at han er den sterke mann, for å döyve sin underlegenhetsfölelse og sine mindreverdighetskomplekser.

"Föreren" Vidkun Abraham Quisling.

Vet De:

- at Quisling i 1924 tilböd Det Norske Arbeiderparti å organisere "Röde Garder".
- at Quisling i 1926 kom med det samme tilbudet til kommunistpartiet? Han fremholdt at partiet måtte ha organiserte stormtropper for å nå sitt endemål. Quisling tjenestegjorde da i generalstaben.
- at Quisling i 1925 tilböd kommunistlederne å söke seg inn i generalstaben for å skaffe den revolusjonære arbeiderbevegelse viktige opplysninger.
- at Quisling ifölge svenske avismeddelelser reiste til Tyskland fire dager för overfallet på Norge, og vendte tilbake umiddelbart för tyskerne kom.
- at norske militære under krigen har fått beviser for at lokale små-quislinger rundt om i landet visste hva som skulle skje för overfallet. De satt bare og ventet på stikkord som kom om morgenen 9. april.
- at - ikke lenge nå - Quisling nylig har sagt at han ikke vil tåle å bli kalt landsforræder.

So vere dömd til Hel
kvar redde svikarsjel,
som sveik sitt land.
Kvar den som trulaust for
i verk og svikfullt ord
mot heim og fedrejord,
dömd vere han!
Heng han i næste tre!
Grav han som postfengd ned
på ytste öy!
Og ingen gravstein stå
på denne grave grå!
Hans minne döy.

GARBORG

AV FRIDJOF NANSENS TALE 17. Mai 1905.

Vi vil huske at der kan times et folk verre ulykke enn et nederlag ti ganger verre er frivillige ydmykelser ved en vaklende og svak opptreden, hvorover vi selv og vår etterslekt må føle skam. Dårlig arv kan vi ikke gi våre barn.

Der tales om offer, men det er ikke offer det å gi alt, sin sis ære, sitt liv for sitt lands frihet. En tiger slåss så lenge den k røre et lem for sin yngel, men et folk er da ikke uslera. Det verg til siste evne sin selvstendighet og arme.

Det gledligste vi nå har opplevet, er vel uten sammenligning d evne hele vårt folk har vist til å tenke stort, til å se forbi all døgnets nærmeste krav,- den målbeviste samling, som uansett parti- gjerder, uansett tidligere standpunkt har vokset sig sterkere og s rere for hver dag, den voksne manns ro og sterke vilje, som har la sig over det hele folk og gjort oss alle trygge. Et storting hvis enstemmige fasthet vi alle stoler på, en regjering i hvis hender v med trygghet ser landets skjebne.----

Nu er alle veier tilbake og til siden lukket, nu er det bare e vei, og den bærer frem, frem gjennem vanskeligheter og trengsler, frem til oss selv, til et fritt Norge.

Me liver midt i ein villmannstid
med blinkende knivar og nevestrid,
og livet er som en bloddraum.
Men vita skal me og vona visst
at ånd må vinne på troll til sist
og vit på den vargevillskap.

INGEN HEDERLIGE FOLK INN I N.S.

Det er mange slags grunner til at en del mennesker går inn i N.S. De fleste gjør det vel ut fra personlige opportunistiske motiver, for å få solgt mer, for å få godt lønnete stillinger, for kontant betaling, for å få slippe straff for skattesnyteri eller bilkjøri i fylla, for å få bensin til bilen. Vi henvender oss ikke til sli folk, som vil selge sin konge for fem hektoliter koks.

Andre går inn for å få hevn og oppreisning. Det er folk som ikk har klart å gjøre seg gjeldende før, som føler seg tilsidesatt og forurettet, med rette eller urette, og nå skal de endelig få noe si. Vi henvender oss ikke til disse surmulerne, som kan bli lands forrædere for sin personlige forfengelighets skyld.

Andre går inn fordi de er psykopater og sadister av naturen, fo de liker å slå løs på svakere og forsvarsløse og se blodet flyte under batongene. De føler seg hjemme i hirdbrutaliteten. En av de cand teol. & stud. filol. Bjelke 1.56 høy, skrek forledendag på U iversitetsplassen "Den største feilen ved det norske folk er at det er bilt avbrutalisert!"

Vi har ingenting vi skal ha sagt disse typene, som ikke lenger er nordmenn, men som ettet sin mentalitet og innstilling et tyskere.

Ater andre gripes av propagunden og romantikken. De Tror faktisk at vi må begynne å mishandle jødene for å være nasjonale, og at kriteriet på nasjonalfølelse er viljen til å føre krig og erobre Island og Grønland og Færøyene og helst mye mer for Norge. De er p en måte ærlige i sin misforståtte fedrelandskjærlighet, men de er for dumme. Vi skal snakke med dem når de er ferdige med skolen og blitt litt eldre. Foreløpig kan de ikke forstå noe.

Så er det de som går inn i N.S. fordi de er engelskfiendtlige, ærlig fordi de er skuffet over Englands dårlige innsatts under kampene i Norge. De tror at Tyskland vinner og vil holde med den

seirende part. Til dem vil vi si at englenderne er et fredlig folk, som som er blitt tvunget til å føre krig, og for et fredlig folk går det de selvfølgelig dårlig i begynnelsen, før de for innstilt seg på krigen. Men hittil har englenderne alltid vunnet det siste slaget i de krigene de har deltatt i, og det vil de gjøre denne gangen også. De vil bli tvunget til å slutte med sin krigsgalskap. Deres uverdige politiske slavesystem er bare brukbart til krigsforberedelser og til krig, og de må lære seg et annet system som kan brukes i fredstid. Under en hver omstendighet er Norges frihet og selvstendighet absolut uavhengig av at England vinner, så en nasjonalsinnet nordmann idag må være engelskvenlig, hva han enn mener om Englands form for statsstyre.

En del mennesker er tvunget inn i N.S. på forskjellig vis, særlig e: de blitt truet med å miste levebrødet. Har de kone og barn, så kan vi undskylle dem, hvis de virkelig har kniven for strupen. Men i mange tilfelle er det feighet. De som er så forsiktige at de kommer med tiraden om kone og barn og kryper inn i N.S. lenge før det er nødvendig, det er dårlige nordmenn. De må rødme når de ser seg selv i øynene i speilet, og når barna blir voksne må de skamme seg overfor dem, som de nå bruker til undsktlåning. Noen sier: "Vi må vel gå inn før eller senere allikevel, så vi kan like godt gjøre det nå." Det er et feigt resonnement. Ved å gå inn gjør du deg medskyldig i Norges dypeste ulykke, og den eneste undskyldning er kniven på strupen. Quisling sitter ikke så fast på valget at det er grunn til panikkinnmelding. N.S. er ikkesærlig populært hos de tyske myndigheter. Men for hvert nytt navn i medlemsprotokollene styrkes kvislingenes posisjon. Meld deg ikke inn før du har kniven på strupen. Og knapt nok da!

En gruppe hederlige folk tenker på å melde seg inn fordi de tror at de derved kan få en viss innflytelse på retningslinjene, så de slik kan hindre at det blir altfor galt. Intet er mer feilaktig. Erfaringe fra Tyskland viser at bare de brutaleste og råeste, som først stod å vel ge de mest gemene midler klarte å gjøre seg gjeldende. I N.S. er alle demokratiske prinsipper og flertallsrett og stemmerett på landsmøter kastet overbord, all innflytelse går bare via intriger. Lederne har hittil forstått å kvitte seg med all opposisjon innen partiet ved hjelp av helt hensynsløse og brutale midler. Partidisiplinen er så brutal at at alle som går inn kan tvinges til å handle uhederlig mot sin vilje. Her må en ikke gjøre seg noen illusjoner. Alle som går inn, bidrar til å gjøre Norge til frivillig tysk lydriks, åndelig som materielt.

Da Norge etter 9.april satte seg til motverge mot det tyske overfallet, var det ikke bare våre materielle verdier vi forsvarte. Blant de 13. punktene i Tysklands ultimatum til Norge var det ett punkt Kongen ikke under noen omstendighet kunne gå med på. Det var det punkt der Hitler forlangte at Kongen skulle utnevne Quisling til norsk statsminister. Forhandlingene på Elverum strandet på dette punkt, og på det at tyskerne sendte en militæravdelingen opp for å ta Kongen og regjeringen til fange midt under forhandlingene. Når vi sloss, var det ikke bare primitivt forsvar for land og heim, det varilike høy grad vår instinktmessige protest mot rettsbrudd, vold og ufrihet, rasemishandling og sensur, kort sagt mot et mindreverdig og lavereståend livsyn. Men Quisling og N.S. representerer akkurat dette mindreverdige og folkefremmede livssyn. Vi skal ikke glemme at våre kammerater fa lt i kampen mot alt det N.S. representerer. De døde under forsvar for lov og rett, sannhet og frihet, og aldri kan en nordmann vanære Deres minne mere enn ved å gå inn i det partiet som åpent bekjenner seg til lovbrudd og rettløyse, løgnpropaganda og sensur. Norsk nasjonalfølelse slik som vi finner den hos 90% av folket idag, bygger ikke på chauvinisme og selvskryt, den bygger på kvalitet, på hederlighet, rettferd og selvrespekt, og på kampen mot alt det mindre

verdige som er strømmet innover oss. Bare på dette grunnlag av menneskekvalitet kan vi hevde oss overfor undertrykkernes lavverdi livssyn i den formen N.S. har gitt den. N.S. er ikke noe norsk pa fordi selve idegrunnlaget er fremmed for norsk folkelynne, det er den brutaleste tyske slave - ideologi som er grunnlaget, og inger fri nordmann kan hylle dette. Vår norske egenart er en høy mennes lig kvalitet, slik som den har gitt seg utslag i Nansens arbeid, i Kong H åkons lojale personlighet, i John Scharffenbergs objektive ærlighet.

Det er slik med N.S. som med et hvert politisk parti at pro et er endel av propagandaen, og propagandaens form sier mye hva programmet egentlig går ut på. N.S. propagandaen er preget av en l uinnskrenket løgn, og har til hensikt å rettferdigegjøre Tyskland åndelige og materielle undertrykkelse av Norge, og N.S., rolle so Tysklands hjelper i denne prosess. Denne løgnpropaganda gjøres mu bare ved terror med tysk politi. Alle som våger å si sannheten m Løgnen blir fengslet. Men ingen kan nå få dømt et N.S. medlem fo norsk rett,- det er rettløysen som preger rettspleien i N.S. samf De vil skape et "fritt folk" der hird,sadismen får herje fritt. N ledere og de 13% prostituerte statsråder med Judas Lie i spissen vet om hirdens utskeielser, og foretar seg intet mot den. Intet kristent menneske og intet hederlig menneske kan beholde sin selv respekt hvis det går frivillig inn i N.S. og stiller seg solidari med løgnen og brutaliteten.

Mye taler for at tyskerne har gitt Quisling en bestemt tid t å nazifisere Norge.Når denne tid er utløpet skulle vi få en folke avstemming etter tysk mønster, for å ta stannpunkt til om vi vil stå under kvislings eller under tysk styre. Hvis N.S. i løpet av denne tiden kan oppnå nok medlemmer, behøves ingen slik folkeavst ing. Under tysk styre kan vi hevde oss ved vår menneksekvalitet, vi kan stå samlet i kampen mot undertrykkelsen og den utenlandske slaveideologi. Tyskerne kan aldri erobre nordmennenes sjel, selv de stjeler vare krigslagre, vår fisk, vårt tømmer og våre fosser. [illegible] dem en virkelig ødeleggelse a Men N.S. er Hitlers eneste grunnlag for [illegible] den norske nasjon. N.S. vil gjøre nordmennene til tyskere av mant itet og innstilling. N.S. vil drepe selve menneskekvaliteten i de norske folk. Nordmenn, hvis vi får en slik folkeavstemming, vil v under ingen omstendigheter godta de norske tyskere. Da tusen i gåb heller de tyske tyskere, for da vet enhver hva han har å gjøre me Da slipper vi forvirringen og folkeforgiftningen. Under tysk mørk legging kan vi kjempe vår nasjonale kamp til frihetens ære slår. Under N.S. er vi på forhånd bastet og bundet. Av to ender velger det minste. Utenlandsk vold er tross alt ikke så ille som norsk forrederi.

En UNGDOMMENS VEILEDER:

Godseier Axel Stang har visse særlige forutsetninger for å sitte i den regjering som skal effektuere Førbovens beslutning om at "konghuset" er avsatt". Han er sönn av forlengst avdöde overhoffmesterinne, fru Emma Stang. Axel Stangs mor var det menneske i Norge som etter sigende sto dronning Maud nærmest. Disse mennesker mottok gjennom år julegaver og vennskapspant fra konghuset, og nå yder idrettsstatsråden gjengjeld. Slike folk er det som skal lede den norske ungdommen.

OG END' EN.

Inntil for kort tid siden nyttet kringkastingen en "politisk kronikø ved navn Fritz Ihlen. Han ble i sin tid advart mot å oppholde seg i Hamburg da generalkonsulatet der hadde fått klage på ham fra sjömannspresten for utbredelse av pornografi til sjöfolkene.

Til slutt:

Hvis du vil gjöre en alsri så liten innsats i kampen for Norge sak, og er villig til å ta på deg litt bryderi og litt risiko, så sender et par timer på å skriv av denneavisen. Ta noen gjennomslag, og spre den til venner og kjente. På den måten kan du stötte Norge i kampen mot N.S. og tyskerne, for FRIHET OG FRED.

Gud sign vår konge god,
giv ham i fare mod,
giv ham din fred!
Giv du ham vise råd,
styrk ham i all hens dåd,
styrt svig og ondskab kåd
i stövet ned.

Gud sign vår konge god!
Sign ham med kraft og mod
sign hjem og slott.
Lys for ham ved din ånd,
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd
om folk og ætt!

DEN NYE KIRKEBØNNEN

Herre, du som skaper himlen
og tildels den lille strimlen
som din nye store bror
levnet deg på denne jord:
Hjelp så godt som du det evner,
Norges egen redningsmann,
Føreren, hvis navn vi nevner
kun med skjelven i vårt land.
Herre, skjenk ham av din mildhet
vikingtidens kraft og villhet.
Gi ham stål i arm og hånd,
gi ham hele førerpreget
og en liten smule ånd,
hvis det ikke er for meget.
Styrk ham i hans höye kald,
som din store brors vasall.
Lær ham trofast kopiere
stenne, minespill med mere.
Lær ham gjöre hvitt til svart,
svart til hvitt, og sky det sanne.
La ham få en liten bart
og en hårtust i sin panne.
Hjelp ham i hans gode strid,
du, som nesten er hans like,
hjelp ham styre land og rike
når han ikke selv har tid.
Gjör hans tale stadig lenger,
gi hans hird en ny tilhenger.
Lukk hans landsmenns öyne opp
(skjönt han ingen landsmenn trenger)
Gjör oss seende -- nei stopp.
Gjör oss blinne. Gjör oss rede
til i flokk å la oss lede
i den nye statskultur.
Vi bli fri som fugl i bur.
Utrydd tanken av hvert hode,
tanken på å vise trods
mot den mann som vil det gode,
og som ofrer seg for oss.
Lær oss böye tyst vår nakke
og vår store Fører takke.
Men til slutt om det seg lager,
Herre, hvis det deg behager,
ber vi deg om du kan lære
ham å smile lite grann
til seg selv om det går an?
Bare bitte lite grann?
Ikke? Ja, så får det være.

ET OPPSIKTSVEKKENDE DOKUMENT:

N.S.'s fylkesfører i Rogaland, Erling Kvadsheim, har til en rekke personer sendt et cirkulære der det heter:

" ..... Hvis det av bestemte grunner ikke er Dem mulig åpent og offisielt å bekjenne Dem til Nasjonal Samling, og gå inn som medlem av bevegelsen, vil det nu allikevel være anledning til å hjelpe til gjennom vår såkaldte Bidragsring. Deltagere i denne bidragsringen forplikter seg til et fast månedlig bidrag, eller til å yte et større beløp en gang for alle, uten derved på noen måte å binne seg eller påta seg forpliktelser av noensomhelst art.

For de betalte bidrag får deltagerne i Bidragsringen et kvitteringskort, og deres navn blir ført inn i et avlåst, konfidentielt kartotek.

Skulle deltageren senere bestemme seg til å gå offisielt inn som medlem av N.S., vil den tid han har vært deltager i Bidragsringen bli godskrevet ham som fullt medlemskap.....

Det er vår felles oppgave å bibringe det norske folk forståelsen av veien til Norges redning og frigjørelse før det er for sent, slik at tyskerne, våre overmenn i dag, ved fristens utløp vil finne vårt folk verdig til å styre seg selv .....

Den som har ofret for Norges sak (!) i denne skjebnesvangre tiden, vil nyte godt av det store som kommer, men den som ikke vil ofre, kan heller ikke vente å bli hjulpet".

Dette cirkulære - et originalt eksemplar er i vår besiddelse - er noget interessant:

1) ved innrömmelsen av at folk kan ha liten lyst til "åpent og offisielt" å stå som medlem av N.S.,
2) ved det ualminnelig snuskete i tankegangen: å være medlem i dölgsmål (av den eneste tillatte politiske bevegelse i Norge!) slik at en slipper nordmenns forakt, men samtidig får ansiennitet lik med vanlige medlemmer om N.S. mot all formodning skulle bli sittende ved makten,
3) ved bekraftelsen av den kjennsgjerning at tyskerne har satt en frist innen hvilken N.S. skal vise at partiet kan få nordmennene med seg, så vi kan bli "verdige" til å styre oss selv , d.v.s. bli norsktalende tyskere,
4) ved trusslen om hevn siden for den som ikke vil betale nå - en fremgangsmåte vi har et klart norsk navn på: pengeutpressing,
5) ved at N.S. våger å le en mann som Erling Kvadsheim samle inn penger til hemmelige fonds, en mann som p.g.a. sine svindeltransaksjoner under jobbetiden måtte römme landet og bo i Tyskland en årrekke til forbrytelsene var preskribert.

LA N.S. FÅ SVAR PÅ DISSE GANGSTER-METODENE:
INGEN NORDMANN TIL SALGS -
HELLER IKKE PÅ SORTEBÖRS!

VANSKELIGHETER FOR PROPAGANDAEN.

Den kst. N.S.-fylkesmann i Telemark, Chr. Knudsen, skriver i et brev av 11. ds. til kst. Riisnes:

"Det trues fremdeles fra Hypotekbankens side med tillysing av tvangsauksjoner har i fylket over eiendommer tilhörende böndер som av forskjellige årsaker er kommet opp i vanskeligheter. Det er en alminnelig utbredt oppfatning blandt disse, at det skulle bli slutt med tvangsauksjoner når Nasjonal Samling kom til makten. Dette synet på saken har utvilsomt bidradd sterkt til at mange böndер har gått inn for vår sak. Disse har ikke lett for å forstå at tvangsauksjonene fremdeles fremmes, og forholdet vil vanskeliggjöre vår videre propaganda, hvis her ikke snart skjer en forandring.

Et moratorium synes nog å være det rette, inntil det er vunnet fornöden tid til å sette det nye system ut i livet.

Heil og sæl!
(s) Chr. Knudsen.

UTPLYNDRING AV NORGE.

Vi blir daglig tutet örene fulle om hvor velsignelsesrikt det er og skal bli at tyskerne tar hånd om Norges næringsliv. Hittil har vi sett hvordan en hærstyrke på 300.000 mann spiser opp våre knappe beholdninger og hvordan våre lager av mat og av gode klær går til Tyskland. Nordmenn kommer hjem derfra og forteller at en nå der nede kan få kjöpt klövermerket smör, "Sol" egg o.s.v. delvis lansert som "Liebesgaben aus Norwegen", delvis under slagordet "Stött det norske landbruk".

Kaffe, pepper o .a. kolonialvarer er i det siste gått samvei, likeså olje. Videre er det tatt ut 10.000 tonn klippfisk, og mer skal det bli - det snakkes om 10.000 tonn til i löpet av vinteren og våren, slik at selv våre fiskebeholdninger trues. All norsk sildeolje - vår fettreserve - er beslaglagt, salg til norske kan kun skje etter spesiell tillatelse fra tyske myndigheter. Forleden ble det rekvirert 50.000 kg. sjokolade, og 150.000 par skaftestövler er bestilt, der går vår lille lærreserve. En strammere rasjonering her hjemme er på trappene. Samtidig arbeides det med planer om å sende store kontingenter av tyske kvinner og barn hit opp på fetekur, mange er alt kommet.

Hva angår fremtiden, så har höye tyske embedsmenn og eksperter i fremskutt stilling overfor norske kolleger og industrifolk gitt utvetydig uttrykk for at levestandarden skal senkes i Norge når det blir innlemmet i "Det nye Europa". På den annen side skal nivået heves i Tyskland. Linjen er klar nok, vi skal leveres råstoffer og jordbruksprodukter, vår levestandard skal reduseres tid et kolonifolks. Våre malmer og kiser skal foredles i Tyskland, vår fisk likeså, derimot blir det meget arbeid for norske steinhuggere når det skal leveres granitt til triumfbyggene i det nye Tyskland. Der nede skal industri, handel o.s.v. konsentreres. Det er den nye storhetstid N.S. vil före oss inn i.

Prinsippene kommer klart til uttrykk i to artikler i det tyske tidsskrift "Hansa" for 12. oktober d.å. I den første heter det: "Stater og småland som bare kunne bestå i spillet mellom de politiske motsetninger (her tales det om Harald Hårfagres og Hellig Olavs Norge) vil föye seg inn i den nyeordningen under utfoldelse av sine egne krefter. Til disse stater hörer også Norge dor som bekjent allerede en gang i "Hansatiden" har vært forbundet med Tyskland ved en felles ordning som sikret landet velstand og rikdom".

I den annen artikel, av Gauwirtschaftsberater Carlo Otte i Oslo heter det bl.a.: "Etterat de oversjöiske tilförsler som hittil hadde muliggjort den höye levestandard i Norge falt bort, ble det norske næringsliv nödt til å falle tilbake på sine egne, delvis rikelige forsyninger. For Tyskland medförste dette at landets forsyninger med de viktigste råstoffer kunne bli vesentlig bedret". Når det gjelder industrien, taler Otte om utbygning av vannkraft og eksport av kraft til Tyskland, det ville bety basis for blomstrende tyske industrier og sysselsettelse for tusener der, mens bare en håndfull teknikere og reparatörer ville få arbeid i Norge ved de utbyggede kraftverker. Etter å ha fremhevet betydningen av å öke arbeidsydelsen og sette ned lönningene", skildrer forfatteren tilpassingen av nivået her etter Mellomeuropas og konkluderer: "Således vil en dag, med senking av priser, reallönn

og dermed av levestanderdon forutsetningen være skapt for innlemmelse av det norske næringsliv i det europeiske økonomirum". Det er hyggelige framtidsutsikter. Og det er interessant å være vidne til at til gjennomförelsen av dette program får tyskerne den mest beredvillige hjelp av N.S. som allikevel ikke undser seg for å forkynne at de skal före landet frem til en ny storhetstid. Hittil har de klart å stanse realiseringen av den store nasjonale plan om jernverket, den passet nemlig ikke tyskerne og den tyske stålindustri.

Vi er i sannhet underveis - men ikke til noen storhetstid.

P a r t i f e l l e r

Chr. Knudsen,
Frednes, Porsgrunn.

Porsgrunn, 11. nov. 194

Herr statsråd Sverre Riisnes,
Justisdepartementet,
Oslo.

Det trues fremdeles fra Hypotekbankens side med tilslysning av tvangsauksjoner her i fylket over eiendommer tilhörende bönder som av forskjellige årsaker er kommet opp i vanskeligheter. Det er en almennelig utbredt mening blandt disse at det skulle bli slutt med tvangsauksjoner når Nasjonal Samling kom til makten. Dette synet på saken har utvilsomt bidradd sterkt til at mange bönder er gått inn for vår sak. Disse har ikke lett for å forstå at tvangsauksjoner fremdeles fremmes, og forholdet vil vanskeliggjöre vår videre propaganda, hvis der ikke snart skjer en forandring. Et moratoium synes meg å være det rette, inntil der er vunnet fornöden tid, til det nye system er satt ut i livet.

Heil og Sæl
Chr. Knudsen
(sign.)
Fylkesmann i Telemark

Avskriverens bemerkning: Refleksjonene gjör seg selv.

Sendt til N.T.B. av propagandaleder Eckhoff, Stavanger.

Alle Stavangeravisene fikk ordre om å ta det inn.

Statsråd dr. Gulbrand Lunde i Stavanger.

Toget var en halv time forsinket. På stasjonen så vi representanter praktisk talt fra hele fylket. Hirdens brune uniformer gav bildet en verdig ramme.

Da toget rullet inn på stasjonen en halv time senere, gikk det fra mann til mann: "Hvor er statsråden henne"?

Så sto han da midt iblandt oss, enkel og liketil. Begjerlig strakk vi hendene mot ham. Smilende tok han i mot vår velkomsthilsen, en for en. Man følte sikkert hvor takknemlige vi var over at han kom.

Sammen med fungerende fylkesfører Kvadsheim gikk han gjennom stasjonsbygningen. Fra utgangen og til bilen dannet hirden verdige espalier, og da statsråden trådte ut på trappen, lød kommandoen: "Giv akt". Som hugget i stein stod de der uten xxxx å rörc en muskel, uten å fortrekke en mine.

Ett minutt etter lød kommandoen: "på stedet hvil, tre av". Da visste vi at bilen var kjört.

N.S.-mann

Tilbakekalt etter ordre fra fylkespressefører Smedsvig 1. oktober 1940.

--- 0 ---

Utdrag av "Asker og Bærums Budstikke" den 27. november 1940

Man må skynde seg nå hvis man vil inn i N.S.

Etter 1. januar 1941 blir det ikke adgang.

Fra kresttillitsmannsmöte på Hövik mandag:

..... Tilslutt talte propagandasjef Myklestad:

.... En må skynde seg nå hvis en vil inn i N. S. E t t e r 1. januar b l i r d e t i n g e n a d g a n g. Alle må være med å bygge det nye Norge, bygge det inn i det store germanske samband, som nå igjen skal bli en del av det store folkesambandet, hvor krig er en umulighet. Det vil ennå koste mye blod og mange tårer, men en gang vil vi nå målet.

.... De mennesker som stritter imot, vil etterhvert bli feid vekk. De elementer som saboterer vår bevegelse vil bli avskjediget. Vi akter ikke å gi våre folk bein, men vi akter i förste rekke å ta hensyn til om de folk som ansettes, står tilsluttet vår bevegelse. Dernest kommer spörsmålet om fagmessig innsikt og dyktighet.

.... Folket må drives dit det skal av store og klartseende förere. Vi kjemper for sannhet, orden og rettferd. Det er de andre som er forræderne. Mötet sluttet med to vers av "Ja vi elsker".

SVAR TIL KNUT HAMSUN FRA VICTOR MOGENS.

Herr Knut Hamsun,

Det er förste gang det ikke har gledet mig å få brev fra Dem. Jeg har fått en del i årenes löp. Jeg husker at jeg fikk i 1917, da jeg visstnok var den eneste norske redaktör som våget å ta kampen opp mot det De kaller den engelske syke, som den gang raste verre enn nå. Det kostet en del. Det var ikke lönnsomt iallfall som idag - for de enkelte. Så fikk jeg et brev fra Dem - i den tungeste tid, da de engelske svartelister fullstendig hadde isolert mig. Og Deres brev hjalp mig. Det var en stimulans. Da jeg senere i årevis skrev om Versaillestraktaten og ann fikk jeg også gode brev fra Dem. Og de hjalp mig også.

Nu har jeg fått et "åpent brev", men det hjalp mig ikke. Det hjalp ingen, heller ikke Dem. Vi er begynt å se forskjellig på enkelte ting. Hvorfor? Jeg vet om mig selv at jeg ikke har forandret mig. Jeg har böiet av, hverken mot öst eller vest. Det har heller ikke De. Hvad så? Er det bare en mann - ikke en idé eller oppfatning, som er kommet mellem Dem og mig? Som mellem så mange andre nordmenn med samme innstilling.

De er spydig mot mig fordi jeg fikk så mange anerkjennende brev efter radiotalen, og fordi ABC trykket opp noen av dem. Det gjorde vel ikke ABC for min skyld, men fordi redaktören mente at de var typiske for en folkestemning som ellers har vanskelig for å komme til orde. De fikk også mange brev efter Deres oprop i radio, men De blev for det meste skjeldt ut.

Kan det egentlig forbause Dem? Vet De hvad De gjorde? De forhånet de norske soldater, som stod i den mest ulike kamp mot en veldig overmakt. De "tygget skum mot tyskerne?, sa De. De opfordret oss til å kaste börsa i bakken. De falt dem i ryggen. De ventet kanskje anerkjennelse for det.

Det er ikke grunn til å snakke om de römte statsmakter og deres forbryterske politikk overfor dette folk. Der er vi to velsignet enig. Nei,- det gjelder soldatene. De gjorde mer enn "tygget skum". De reddet vår nasjonale ære. De viste at liberalisme og marxisme og forsorg ikke hadde klart å ödelegge vårt folk. De gjenreiste troen på vårt folk. De befridde oss for kommende slektsledds forakt. De gav oss det største aktivum vi kan ta med inn i den nye tid. Det ville være merkelig hvis et soldaterfolk som det tyske ikke forstod det. Men tyskerne forstår oss. Det har jeg mange beviser for. En tysk offiser sa til mig at han var sikker på at der Führer ville være skuffet over nordmennene, hvis de ikke hadde gjort motstand. Det er jeg også sikker på.

At det for mig var dypt tragisk at begivenhetene utviklet sig slik at det blev tyskerne våre nesten våpenlöse gutter måtte gjöre motstand mot, det vet De. Det er ikke den side av saken vi snakker om, heller ikke om det var riktig å mobilisere når man ikke hadde sörget for å ha en krigsmakt å stille på benene, ikke hadde truffet noen forberedelser. Det er soldatene jeg skriver om, dem jeg hyldet i min radiotale mens De hånet dem.

Men jeg fikk også mange anonyme rampebrev - jeg får dem stadig fra folk som ikke vet bedre. Sikkert ikke så mange som De, kanskje bare så mange som De fikk takksigelser. Jeg samler dem omhyggelig i mapper. Når en mappe er full, begynner jeg på den neste. Det er for mig ikke bare interessante tidsdokumenter, de gir også innblikk, et uhyggelig innblikk i den menneskelige psyke. De kan engang gi et verdifullt materiale til en bok.

Men så var det det De egentlig ville mig. Quisling. De vet det er ikke lett å svare på det, men jeg skal forsöke å si litt til svar.

De sier han er en konstruktiv ånd. Jeg savner i hans politiske virksomhet bevis for det. Jeg savner også holdning hos ham. Jeg kunne kall ham en sökende ånd, han har sökt både her og der, både i Sovjet og Bondepartiet, men er ikke blitt tilfreds. Han sökte også Fedrelandslaget og der fandt han noget. Han bygget opp et program for et nytt parti på det han fandt der. Det er ikke så rart at folk finner "likhetspunkter"

mellem Fedrelandslaget og dæx NS. Han bröt ut av Fedrelandslaget fordi det ikke vilde öke partisplittelsen i 1933 og derfor ikke gav ham noe politisk springbrett. Han sökte videre hos den italienske fascisme og var med på Montreux-mötet i 1935, hvor Tyskland var utelukket. Han dyrket også den nordiske tanke og preket kamp mot bolsjevismen, men da denne truet Norden i Finnland, forböd han sine folk å være med i forsvaret mot den röde fare. Idag skulde man tro at han var blitt stående med dæx nasjona-lsosialismen, som han tidligere har motarbeidet i sitt parti. Men det han har skrevet om nasjonalsosialisme I Norge forekommer mig mildest talt uklart. Jeg er ikke sikker på om han har hatt tid til å sette sig inn i hvad nasjonalsosialismen egentlig er, Hans tilhengere synes å tro at den består i å hilse med utstrakt hånd. Det "system" han har utarbeidet i detaljer kjenner jeg ikke, men De vil kanskje sende mig det. Jeg skal nok forsöke å sette mig inn i det, selv om det er så vanskelig at De bare forstår noget. Jeg må tilstå, kjære Knut Hamsun, at denne konstruktive ånd på mig virker som en politisk kamelon.

Men tro ikke at jeg frakjenner ham dyktighet og begavelse. Hvad jeg först og fremst savner hos ham er instinkt, det viktigste for en politiker. Han er en sær skrivebordkonstruktör uten forståelse for levende mennesker, uten evne til å beregne de menneskelige reaksjoner. Logikk er utmerket, intelligens også, men instinkt er det vesentlige, det primære. En instinktlös mann kan være farligere enn en ulogisk eller en uintelligen mann, fordi han mangler en regulator for sine handlinger, den indre stemme som kan advare ham, når han holder på å trå feil. Et sikkert instinkt i forbindelse med kjennskap til dette folk, vilde spart ham og oss for selve utnevnelsen den 9. april og kontraordren til soldatene.

Vet De at den virket mot sin hensikt? Da den kom, rykket de ut som ikke hadde lyst til å slåss mot tyskerne, men mot Quisling vilde de slåss. De kan også lese i oberst Getz' bok side 2o at "denne demobiliserin ordren fikk forsåvidt en motsatt virkning i regimentet".

De sier også at han er "en administrator av höi rang". Det kan vel De dömme om, jeg kan ikke. Jeg vet bare at de som har arbeidet sammen med ham i organisasjonen ikke vil underskrive den attest. Han satt en tid som forsvarsminister i bonderegjeringen. Han fortsatte å la forsvaret falle.

De sier også at De vet ingen annen i Norge enn Quisling, og spør om jeg gjör. Guderne skal vite at det er smått bevendt med politiske ledere i dette landet og det korrupte demokrati vi har hatt, kunde heller ikke frembringe förere. Men så dårlig er at der ikke skulde være noen anne enn Quisling, er det dog ikke. Men er De opmerksom på at mennene som er de kommer ikke frem fordi Quislings person står iveien?

De spør/alt her inne nu "står stille igjen". På grunn av Quisling som har vært i Berlin og i ukevis tryglet om å få spille en politisk rolle i Norge

Hvilken annen nordmann tror De kunne gjöre noe slikt? Den pinefulle uvisshet vi alle lever i, skyldes ham.

Det er min velbegrunnende mening:

1. Uten Quisling hadde vi ikke hatt krig i Norge efter 1o. april (ministe Bräers besök hos Kongen på Elverum).
2. Uten Quisling hadde vi idag hatt en virkelig nasjonal samling i Norge.
3. Uten Quisling hadde vi idag hatt et grunnlag for samarbeide med Tysklan
4. Uten Quisling vilde vi idag hatt et lovlig norsk riksstyre i Norge. Jeg kjenner ikke Norge i Norges historie en mann som har skadet sitt land mere enn ham.

De sier : Kunde det ikke være Quislings tur? - Hvorfor ikke Dywad Brochman Han har mere tillit til folket, og han fikk dobbelt så mange stemmer som Quisling ved siste valg. Men jeg kan si Dem hvorfor det aldri kan bli Quislings tur, hvis folkeviljen skal være avgjörende : Fordi minst 97% av folket ikke vil ha ham. Tror De virkelig at hans parti er gått frem efter det som hendte 9. april?? Da har De vært lite rundt i landet i den siste tid.

Det er en dårlig ordklisje å si at han er et rödt klede for folket. En arbeider jeg snakket med brukte et bedre billede. Han sa: For våre norske arbeidere er den mannen som en flis under neglen". En slik flis blir det verk av, hvis mannen ikke får trukket den ut. Helle det norske folk verker idag for denne flisen, og smerten stilles ikke för vi får fjernet den.

Quislings blad skriver at der er bare to alternativer : enten et tysk styre eller NS. Det er ikke to alternativer, det er virkeligheten det samme, ti NS-styre i Norge er bare mulig, så lenge tyskerne er her og holder sin hånd over det. Men stiller man allikevel op de to alternativer som forutsetter at 97% av folket ikke skal ha noen innflytelse på sitt styre da vil det store flertall si :"Heller et tysk styre. Det er iallfall ikke nasjonalt nedverdigende".

Det har bare hendt en gang för at hensynslöse partiförere, som bare stöttet sig til en ubetydelig del av sitt lands befolkning, har utnyttet sitt lands dypeste ulykke og makteslöshet til å nå sitt mål og det var da bolsjevikene tok makten i 1917. Det er sikkert ikke Quislings forbilleder Jeg kunde tenke mig andre forbilleder for ham fra vår egen tid. Men Benito Musselini blev båret frem av millioner armer og tok makten da Kongen bad ham og fikk sin diktadriske makt av landets lovlige forsamling. Adolf Hitler tok på sig det gigantiske arbeide å omvende det tyske folk för han blev dets förer. Han lot Hindenburg kalle sig, men appelerte allikevel til folket i fritt valg med alle partier i full sving, og fikk 17,2 millioner stemmer. Han dannet den förste flertallsregjering som Tyskland har hatt på lenge. Tror De, Knut Hamsun, at det overfor det norske folk er grunn til å gå mindre legalt og formelt frem enn overfor det italienske eller det tyske ? De metoder vi så innledet den 9.april kan gå - og går stadig - i sydamerikanske republikker, men det går ikke i et gammelt germansk rettssamfund som det norske. Med makt kan man påtvinge folket et hvilketsomhelst styre, men skjer det som man nu frykter hos oss da vil det ödelegge enhver mulighet for vennskap og samarbeide mellem Norge og Tyskland, iallfall i den förste menneskealder. Og man vil spörre ? Har vi fortjent det? Og man vil videre spörre ? Er det på den måten man vil utföre Förerens befaling, som Generaloberst von Falkenhorst fortalte mig var : "Vinn nordmennene for mig"?

Jeg kan se saken en annen måte. Jeg kan gå ut fra at for Quisling er det ikke avgjörende personlig å komme til makten eller gjöre sin lille flokk til det eneste parti. Han önsker i virkeligheten bare å gjöre det beste for sitt land og han er hellig overbevist om at han og ingen annen kan redde Norge og vise det veien inn i fremtiden. Jeg vil da si : Hvad hjalp det om han var selve Jesus Kristus som var kommet tilbake til jorden når hele folket tror han er Satan?? Han er derfor nödt til å gjöre alt mot folket - men det blir intet varig.

Den mann som skal gjöre en gjerning i Norge idag må komme til sitt folk med rene hender, med ubeflekket ære, med en fortid som ikke vekker tvil, men tillit.

Hvad De kan gjöre, Knut Hamsun, er å skrive til Vidkun Quisling : Gjör som Adolf Hitler efter 1923, gå ut i ditt folk, gå til hver enkelt overbevis hver nordmann om at du er mannen, så får du makten, du behöver ikke å ta den.

De har da instinkt, gamle venn, hadde iallfall.

Victor Mogens (sign.)

Vær Kjølk og Vær Sterk.

Nasjonal Samling lover oss frihet, bare vi vilvære "snille gutter" og gå inn i bevegelsen. Bare N.S. kan oppnå det som alle virkelige norsmenn törster etter: full politisk og personlig frihet, sier de d'herrer stortalere fra Vidkun Quisling og nedover til de små "sveitiörene" og hirdledere omkring i landet.

De sier det, men de vet at det ikke er sandt. De sier det, fordi det er den eneste måten de kan oppnå tilslutning fra alle tvilere, alle de desillusjonerte og skuffede. Men de vet at det de sier er lögn, de vet det fordi det i Hitlers planer for den europeiske nyordning ikke er plass for et fritt Norge, Rauschning har röbet sannheten i "Hitler har sagt det", og laser man "Mein Kampf" med omhu vil man se at Hitler allerede for ti årsiden heldet til den oppfatning at hele Nordeuropa i sin helhet hör inn i det stortyske rike.

I löpet av de siste ukene her vi fått beviser for at det er slik. Quisling sto i Trondheim og snakket floskler om det "frie Norge" xxxx som skulle oppstå, han snakket smukt om de norske kulturverdier og den norske egenart. Men talen ble ettersencurert av tyskerne og avisene fikk ikke lov til å trykke de tingene som desavurert den tyske oppfatningen: at Norge ikke skal bli fritt. Alt dette ble stöket. Herr Terboven og hans gjeng er så kyniske at de ikke en gang "stoler" på sine landsforedere,- og kan man egentlig undre seg? Vil noen stole på landsforedere? Saken taler til fordel for de tyske maktherreres intelligens, men deres egnn forbrytelser mot det norske folk blir selvfölgelig ikke mindre av den grunn. Det måtte stå dårlig til med det norske folks intelligens hvis det ikke skjönner denne sammenhengen.

Den nyutnevnte professor ved Universitetet, dr. Hermann Harris Aal har i noen artikler for en tid siden kritisert Höyesterett, som ivåres da Administrasjonsrådet ble oppnevnt, opptråte u-konstitusjonelt. Herr Aals begrunnelse er at Höyesterett gikk ut over Grunnlovens bestemmelser om trædelingen av forvaltningsapparatet. Stortinget og regjeringen, sier den nye 69-arige kraft innen den juridiske vitenskap, sviktet og de kunne ikke Höyesterett hoppe inn i dennes funksjoner og gi sig til å oppnevne styre for landet. For hver enkelt av de tre organer låner sin myndighet fra folket. Alle kjenner til hvorfor Höyesterett opptrådte som den gjorde og alle vil huske hvordan landet pustet lettet ut da Quislingene ble av löst av rettsingdige embedsmenn, hvis handlinger alle har lært å verdsette i dette år.

Her Aal, som plutselig er så bekymret for "folkeviljen", burde undersöke hvorledes det forholder seg med grunnlovsmessigheten av det som nå er gjort: dentyske "rikskommisser oppnevner et "norsk styre" som påstår seg å representere folkemeningen". Hver enkelt statsråd tiltar seg myndighet på to av de områder som ifölge Grunnloven skal være adskilt. Justisministeren kan gi lover som også griper direkte inn på det dömmende organs område. All makt er samlet hos hver enkelt av disse "statsråder, som sitter der på tysk nåde og etter tysk aksjon.

Det kan være nyttig for enhver å vite at de tyske herrer ikke på noen måte er tilsinde å la disse "statsråder få noen virkelig makt. De sitter som agn for å lokke folketil å stötte opp om det samarbeide med tyskerne som tidligere har vist seg umulig å få istand. De har fått en tidfrist til å skape flertallstilslutning innen folket- klarer de ikke det, blir de helt ut igjen. De "nordmenn" som gikk inn i Rikesstyret hadde ment at de dannet regjering, men herr Terboven har ikke en gang tillat dem å konstituere segsom regjering, velge seg en formann eller å kalle seg virkelig statsråd. Pressen har ordre om aldri å glemme å sette "Knt formann statsråd, for vi skal ikke tillates å tro at vi er selvstyrende. Vi skal aldri bli selvstyrende,-gar det slik som tyskerne vil.